

KRAJSKÝ ÚŘAD PLZEŇSKÉHO KRAJE
ODBOR KULTURY, PAMÁTKOVÉ PÉČE A CESTOVNÍHO RUCHU
Škroupova 18, 306 13 Plzeň

VÁŠ DOPIS ZN.:
ZE DNE:
NAŠE ZN.: KPP/2720/10

Ke spis. zn.: ZN/743/KPP/09

Oprávněné úřední osoby:

Ing. Alena Svobodová tel.: 377 195 108
e-mail: Alena.Svobodova@plzensky-kraj.cz

Bc. Petr Bunda tel.: 377 195 361
e-mail: Petr.Bunda@plzensky-kraj.cz

JUDr. Karel Muzikář, LL.M. (C.J.), advokát
WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o.
advokátní kancelář
Křižovnické nám. 193/2
110 00 Praha 1

DATUM: 09.12.2010

R O Z H O D N U T Í

Krajský úřad Plzeňského kraje, Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu jako příslušný správní orgán státní památkové péče na základě usnesení Ministerstva kultury ČR č.j. MK 11606/2009 OPP ze dne 01.12.2009, § 67 odst. 1 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a § 35 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „památkový zákon“) rozhodl po provedeném správním řízení v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) a památkovým zákonem takto:

Hlavní město Praha se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1 – Staré Město, IČ: 00064581

spáchalo správní delikt podle § 35 odst. 2 písm. a) památkového zákona tím,

že od 17.08.2007 do 21.01.2010 při probíhající obnově mostovky a parapetů parciálně znehodnotilo národní kulturní památku Karlův most se sochařskou výzdobou rej.č. ÚSKP ČR 108 (kulturní památka rej.č. ÚSKP ČR 11730/1-15) na parcelách č. 147 (část), 148, 149, 150, 151, 152, 153, 1110 (část), 1111 (část), 1152 (část) v k.ú. Staré Město a na parcelách č. 178, 231, 233, 235, 236, 237, 742/1 (část), 746, 747, 748, 749, 750, 751, 1035 (část), 1039/1 (část), 1042 (část), 1080 (část), 1081 (část) v k.ú. Malá Strana, která byla prohlášena nařízením vlády č. 147/1999 Sb. ze dne 16. června 1999, o prohlášení a zrušení prohlášení některých kulturních památek za národní kulturní památky, prostřednictvím MOTT MACDONALD Praha, spol. s r.o., Národní č.p. 984/15, 110 00 Praha 1, IČ: 48588733 a pověřených zhotovitelů následujícími dílčími útoky:

1. Strojově zpracovávalo kamenné bloky, aniž by byly dopracovány ručně, bez zřetele k tradičním postupům použitým u dochovaných kamenů;
2. provedlo práce způsobem bez respektu k tradičním technikám kamenického řemesla – není provedeno lemování, pemrlování nebo opracování zrnovákem a mezi jednotlivými kusy jsou značné rozdíly v povrchovém opracování rýhovačkou

- či pemrlíci, ve velkém rozsahu bylo používáno strojní zpracování bez ohledu na zpracování původních kamenných bloků;
3. provedlo demontáž kamenného zábradlí za poškozování kamenných bloků;
 4. vyřazovalo autentické kamenné bloky v dobrém stavu;
 5. kamenné bloky nesrovnalo v lícové ploše, osadilo je nerovně a nepřesně a nebyla dodržena vertikální linie;
 6. sesazovalo a spárovalo kamenné zábradlí takovým způsobem, že vznikly rozsáhlé maltové výtoky hluboce vpité do kamenných bloků;
 7. použilo různě barevnou a hrubou maltu vysoké pevnosti, která neumožňuje přirozenou dilataci, a již ve spárách praská;
 8. provedlo dilatační spáry, které se velmi negativně pohledově uplatňují
 9. nechalo vyznačit na nových kamenech neopodstatněné značky, které jen předstírají stáří zhotovení;
 10. použilo kocbeřský pískovec v takovém rozsahu, že jeho světlá jednolitá barva s šedými odstíny ve větších plochách neodpovídá původním pískovcům, a narušuje vzhled a materiálovou pravdivost pláště Karlova mostu, přičemž následně provedené barevné sjednocení toto znehodnocení nevyřešilo;
 11. nedodrželo šířku dochovaného spárování, které je po provedeném přezdění podstatně širší;
 12. zakracovalo autentické kvádry madla, přičemž došlo k odštípnutí hran a křivým řezným plochám, které nebyly dále opracovány;
 13. nové bloky nechalo zhotovit v rozměrech, které ne vždy odpovídají původním kamenům;
 14. hrubě narušilo kamenořez, zábradlí je v některých částech zásadním rozporu s jeho původní podobou;
 15. při aplikaci izolace mostovky odsekávalo kameny zasahující pod mostovku.

tedy jako právnická osoba znehodnotilo národní kulturní památku a porušilo povinnost uloženou v § 9 odst. 1 památkového zákona,

za což se Hlavnímu městu Praha se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1 – Staré Město, IČ: 00064581 ukládá v souladu s § 35 odst. 2 písm. a) a § 36 památkového zákona **pokuta** ve výši

950 000,- Kč

(devětsetpadesát tisíc korun českých)

V souladu s § 79 odst. 5 správního řádu a dle § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se zároveň Hlavnímu městu Praha se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1 – Staré Město, IČ: 00064581 ukládá povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši

4 000,- Kč

(čtyři tisíce korun českých)

Splatnost uložené pokuty a paušální částky nákladů řízení je do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet vedený u Raiffeisenbank a.s. č. 1063003377 / 5500 var. symbol. 903000033.

ODŮVODNĚNÍ

1. Průběh řízení

1.1 Pověření

Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu Krajského úřadu Plzeňského kraje (dále jen „KPP“) obdržel dne 15.12.2009 usnesení Ministerstva kultury ČR, odboru památkové péče, č.j. MK 11606/2009 OPP (spis.zn. MK-S 7681/2009 OPP), kterým se Ministerstvo kultury ČR rozhodlo dle § 80 odst. 4 písm. c) správního řádu pověřit KPP jako jiný správní orgán ve svém správním obvodu vedením řízení ve věci podnětu Sdružení profesionálních pracovníků památkové péče se sídlem Vídeňská 270/60, 693 00 Brno, IČ 63112833 ze dne 30.04.2009 o uložení sankce dle § 25 odst. 2 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, s vlastníkem národní kulturní památky Karlova mostu s Hlavním městem Praha, Mariánské nám. 2, 110 01 Praha 1, IČ 00064581 a zhotovitelem obnovy společností MOTT MACDONALD Praha, spol. s r.o., Národní 984/15, 110 00 Praha 1, IČ 48588733 za znehodnocení národní kulturní památky Karlův most při probíhající obnově mostovky a parapetů. Jelikož Ministerstvo kultury ČR k dopisu, kterým jmenované usnesení posílalo, nepřiložilo žádné podkladové materiály, KPP si musel opatřit podklady sám. Dopisy č.j. KPP/4/10 a KPP/8/10 ze dne 04.01.2010 požádal o podklady Národní památkový ústav a Sdružení profesionálních pracovníků památkové péče. KPP obdržel od jmenovaných materiály 13.01.2010 a 18.01.2010. KPP získal podklady i od Památkové inspekce a zároveň využil veřejně přístupné internetové stránky a časopis „Zprávy památkové péče“ č. 4 ročníku 2009.

1.2 Zahájení řízení

Na základě získaných podkladů shledal důvodné podezření ze spáchání správního deliktu podle § 35 odst. 2 písm. a) památkového zákona a doručením oznámením o zahájení řízení č.j. KPP/207/10 zahájil dne 21.01.2010 v souladu s § 46 správního řádu správní řízení s právnickou osobou Hlavní město Praha se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1 – Staré Město, IČ: 00064581 (dále jen „Hlavní město Praha“). Hlavní město Praha bylo podezřelé ze spáchání uvedeného správního deliktu tím, že v období od 17.08.2007 do 15.12.2009 při obnově Karlova mostu se sochařskou výzdobou v Praze, národní kulturní památky:

1. Strojově zpracovávalo kamenné bloky, aniž by byly dopracovány ručně, bez zřetele k tradičním postupům použitým u dochovaných kamenů;
2. provedlo práce způsobem bez respektu k tradičním technikám kamenického řemesla – není provedeno lemování, pemrlování nebo opracování zrnovákem a mezi jednotlivými kusy jsou značné rozdíly v povrchovém opracování rýhovačkou či pemrlicí, ve velkém rozsahu je používáno strojní zpracování bez ohledu na zpracování původních kamenných bloků;
3. provedlo demontáž kamenného zábradlí za poškozování kamenných bloků;
4. vyřazovalo autentické kamenné bloky v dobrém stavu a některé z nich drtilo bez řádného posouzení a možnosti druhotného použití;
5. kamenné bloky nesrovnalo v lícové ploše, osadilo je nerovně a nepřesně a nebyla dodržena vertikální linie;
6. sesazovalo a spárovalo kamenné zábradlí takovým způsobem, že vznikly rozsáhlé maltové výtoky hluboce vpité do kamenných bloků;
7. použilo různě barevnou a hrubou maltu vysoké pevnosti, která neumožňuje přirozenou dilataci, a již ve spárách praská;
8. provedlo dilatační spáry, které se velmi negativně pohledově uplatňují, přičemž do povrchu tmelu byly zamačkány kamínky pro pohledovou imitaci přírodního materiálu;
9. nechalo vyznačit na nových kamenech neopodstatněné novodobé značky, které jen předstírají stáří zhotovení;
10. provedlo zcela nové úpravy autentických kamenných kvádrů (krácení, zmenšování, uřezání zámků se stabilizační funkcí);
11. použilo kocbeřský pískovec v takovém rozsahu, že jeho světlá jednolitá barva s šedými odstíny ve větších plochách neodpovídá původním pískovcům, a narušuje vzhled a materiálovou pravdivost pláště Karlova mostu, přičemž následně provedené barevné sjednocení toto znehodnocení nevyřešilo;
12. nedodrželo šířku dochovaného spárování, které je po provedeném přezdění podstatně širší;
13. původní kamenné kvádry nevracelo na původní místo;
14. neprovádělo kamenické opravy a očištění původních kamenů;
15. zakracovalo autentické kvádry madla, přičemž došlo k odštípnutí hran a křivým řezným plochám, které nebyly dále opracovány;
16. nové bloky nechalo zhotovit v rozměrech, které ne vždy odpovídají původním kamenům;
17. hrubě narušilo kamenorez, zábradlí je v zásadním rozporu s jeho původní podobou;
18. při aplikaci izolace mostovky odsekávalo kameny zasahující pod mostovku, pateční kameny vyměňovalo za nové, prořezávalo drážky do nových i původních kamenů a znehodnotilo jejich povrch nástřikem izolace a asfaltovým tmelem;

19. mostovku zhotovilo bez použití tradičních materiálů odpovídajících národní kulturní památce (zejména se jedná o beton o celkové tl. až 63 cm, plastbeton, polystyren, geotextilie, metakrylátová izolace Eliminator s drenážní rohoží);
20. pro doplnění chybějící dlažby použilo dosud na mostě nepoužitou žulu pavlovskou, ačkoliv je dostupná původní boršovská.

Jedním z hlavních podkladů pro zahájení řízení s Hlavním městem Praha byl protokol o výsledku státní kontroly plnění povinností vlastníka národní kulturní památky Karlov most při přípravě a realizaci obnovy Karlova mostu v roce 2007 a 2008, která byla provedena v době od 14.07.2008 do 26.09.2008, a rozhodnutí o námitkách č.j. 15809/2008 ze dne 25.11.2008. KPP také vycházel ze znaleckého posudku č. 221/09/2008 „Oprava kamenného zábradlí na Karlově mostě v Praze“ ze dne 24.09.2008, který vypracoval akademický sochař Doc. Petr Siegl. KPP rovněž vycházel z „Rekapitulace pochybení při opravě Karlova mostu“ s fotodokumentací poskytnutého společně s dalšími podklady (např. podnět MKČR ze dne 29.04.2009) Sdružením profesionálních pracovníků památkové péče dne 18.01.2010. K rozhodnutí KPP o zahájení správního řízení přispěl i obsah časopisu „Zprávy památkové péče“ ročník 69/2009/číslo 4 stejně jako článek Martina Pavaly z listopadu 2008 (http://www.restauro.cz/diskuze/Karluv_most_08.html). Dalším podkladem pro zahájení řízení byly závěry odborné komise pro obnovu Karlova mostu, poradního orgánu generální ředitelky NPÚ. KPP měl rovněž k dispozici kopie rozhodnutí o opatření č.j. S-MHMP 231202/2009 ze dne 14.08.2009 a vyjádření Národního památkového ústavu č.j. NPÚ-302/2009/2009 k tomuto opatření. KPP se také před zahájením řízení vedle internetových stránek ministerstva kultury seznámil s obsahem následujících webových stránek:

<http://www.smp.cz/-oprava-karlova-mostu>, <http://www.zachrante-karluv-most.cz/>,
<http://www.opravakarlovamostu.cz/>,
<http://www.mottmac.cz/projects/?mode=type&id=4662>,
http://www.restauro.cz/diskuze/Karluv_most_08.html,
<http://www.imaterialy.cz/clanky/poruchy/6734/oprava-mostovky-karlova-mostu-priprava-prubeh-zkusenosti-a-pouzite-materialy/>, <http://ries.blog.respekt.cz/c/59037/Karluv-most-v-oprave.html>

Ze shromážděných podkladů a prohlídky mostu provedené dne 13.01.2010 vyplývalo důvodné podezření, že při obnově parapetů a mostovky Karlova mostu dochází v průběhu prací k postupnému znehodnocování nikoliv nepodstatné části národní kulturní památky, která je zároveň součástí historického centra Prahy zapsaného na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO.

1.3 Předložení mandátních smluv

Dne 01.02.2010 vydal KPP usnesení č.j. KPP/332/10, kterým Hlavnímu městu Praha uložil povinnost předložit mandátní smlouvy mezi MOTT MACDONALD Praha, spol. s r.o. a Hlavním městem Praha. Hlavní město Praha svoji povinnost splnilo a dne 08.02.2010 byly mandátní smlouvy, či spíše objednávky doručeny KPP. První objednávka prací ze dne 05.06.2006 č.j. OMI/4570/2006 podepsaná ředitelem odboru

městského investora (OMI) je na výkon inženýrské činnosti při realizaci stavby etapy 0003 – A „Oprava mostovky Karlova mostu“ vč. výkonu funkce technického dozoru investora, přičemž specifikace inženýrských činností je uvedena v příloze. K objednavce je přiložena plná moc pro MOTT MACDONALD Praha, spol. s r.o. pro zastupování Hlavního města Prahy pro všechny právní úkony potřebné a nutné k vykonávání investorských práv, povinností, k plnění závazků, které vznikly nebo vzniknou hlavnímu městu Praha jako investorovi stavby. Plná moc ze dne 5.6.2006 zároveň opravňuje MOTT MACDONALD Praha k zastupování Hlavního města Praha před orgány státní správy a místními orgány a opravňuje k podepisování smluv o výpůjčce záborů pozemků potřebných pro realizaci stavby. Uvedenou plnou moc podepsal za OMI ředitel odboru Ing. Jiří Toman, avšak není uvedeno na základě jakého titulu může OMI resp. jeho ředitel zastupovat Hlavní město Praha a činit za ní úkony. Odkaz na nějaký vnitřní řád Magistrátu hlavního města Prahy nebo usnesení Rady hlavního města Prahy chybí, nicméně na základě těchto dokumentů bylo na Karlově mostě postupováno a MOTT MACDONALD Praha, spol. s r.o. za Hlavní město Praha jednal. Druhá objednávka č.j. OMI/2905/934/207 (HMP/203402/2007) ze dne 02.05.2007 se týká zajištění inženýrské činnosti pro změnu DSP na plynové osvětlení a je k ní také přiložena jako v předchozím případě plná moc ze dne 02.05.2007 podepsaná ředitelem odboru OMI.

1.4 Vyjádření Národního památkového ústavu, ústředního pracoviště

1.4.1 Vyjádření, o které bylo žádáno v dopise KPP č.j. KPP/4/10 ze dne 04.01.2010 bylo doručeno 04.02.2010. Jedná se o vyjádření č.j. NPÚ-302/27/2010 ze dne 29.01.2010, ve kterém se uvádí následující: *„Karlův most je národní kulturní památkou a zároveň je součástí městské památkové rezervace, zapsané na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO. Karlův most plní i mimořádnou úlohu městotvornou jako spojnice mezi Malou Stranou a Starým Městem i též jako důležitá součást významných pražských panoramat. Součástí mostu je rovněž výtvarné řešení věží na obou koncích s unikátní románskou a gotickou sochařskou výzdobou. Most náleží k nejvýznamnějším a nejstarším stavbám svého typu v Evropě. Jedná se o mimořádně hodnotné technické dílo, doklad projekčních, konstrukčních a řemeslných dovedností z období vrcholného středověku. Kromě toho navíc získal od období baroka zcela ojedinělou, svým rozsahem i ikonografickou náplní mimořádnou, sochařskou výzdobou. Mezi klíčové památkové hodnoty Karlova mostu náleží zejména: a) Hodnota historicko – architektonická, kterou představuje původní architektonické řešení mostu včetně detailů a řešení konstrukce, které bylo respektováno během všech dosavadních oprav do poloviny 20. století. Kontinuita architektury mostu je jedním ze základních předpokladů jeho architektonické a umělecko-historické hodnoty. b) Hodnota historického, technického a konstrukčního řešení, kterou představuje historický konstrukční systém a všechny jeho detaily. Vedle původního konstrukčního systému jsou významné i pozdější opravy. Výjimkou jsou však novodobé zásahy, které vedly k jeho poškození nebo narušily jeho autenticitu. Jedná se o technologické postupy a materiály, použité při stavbě a opravách mostu od doby jeho vzniku až do konce první poloviny 20. století. Je to především způsob zdění a vázání kamenných bloků včetně kamenických zámků, tvarování styčných ploch, jejich materiál z různých druhů pískovce, povrchové úpravy provedené kamenickými nástroji na plochách viditelných i neviditelných a všechny další stopy, jako jsou důlky po kleštích, kamenické značky a*

také například historické malty se svou charakteristickou barevností a zrnitostí. Nedílnou součástí památky jsou i pohledově skryté součásti, jako například dubové piloty a dřevěné rámové a štetové konstrukce základů a výplňové zdivo kryjící rub kleneb. c) Hodnota stáří a autenticita mostu, kterou představuje starobylý vzhled mostu, autentické historické materiály a rovněž tzv. stopy stáří. Hodnota stáří se zásadně podílí na autentičnosti památky a svědčí mimo jiné o její pravosti. d) Umělecko-výtvarná hodnota reprezentovaná zejména spojením gotické architektury s jedinečnou galerií soch ze XVII.-XX. století, umocněná zasazením mostu do panoramatu Pražské památkové rezervace. V konfrontaci s hodnotovými kritérii Karlova mostu se některé stavební práce na mostovce a parapetech jeví z hlediska památkové péče jako značně problematické. Za základ všech dosavadních problémů, spojených s obnovou mostovky a parapetních zdí, lze podle našeho názoru označit naprosto nedostatečně zvládnutou přípravu projektové dokumentace, zpracované bez nezbytných průzkumů (technologické průzkumy na obnovu zídek a ošetření jednotlivých kamenných kvádrů, stavebně-historický průzkum). Připomínáme, že především ze strany mandátáře bylo často opakováno, že stavba je vedena v režimu lineární technické stavby. To vedlo k pomnutí základních konzervačních postupů při ošetření historických kamenných kvádrů a některé postupy byly považovány za zcela nepřijatelné a při obnově mostu za zakázané (tj. lepení kamene, zpevňování kamene a doplňování kamene tmely). Při posuzování zda kamenné kvádry budou vyřazeny, byl v zásadě zohledněn pohled na kamenný prvek jako na horninu. V hodnotící komisi byly tak rozhodující především názory externích spolupracovníků z přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy. To vedlo v četných případech k vyřazování historických kvádrů často vysoké kulturní hodnoty. Dále nebyly určeny technologické postupy pro rozebírání a sestavování kamenných zídek, což vedlo k uplatňování technologicky nesprávných postupů (výrony řídké malty apod.). Základním nedostatkem je podle našeho názoru absence realizačního projektu na obnovu parapetních zídek. Obnova zídek se tak provádí v zásadě na základě jediné věty v projektu na stavební povolení a to cit.: „Zídka bude opravena kamenicky“. Absence realizační dokumentace byla nahrazována případ od případu rozhodnutím realizačního týmu přímo na stavbě, a to do značné míry bez konkrétní zodpovědnosti. Chybějící parametry obnovy vedly od srpna 2009 k názorovým střetům mezi jednotlivými subjekty zainteresovanými na stavbě. Od této doby usiloval NPÚ o vypracování realizační dokumentace. Je nutno konstatovat, že v poslední době je možné zaznamenat snahy o zlepšení kvality prací z hlediska zájmů státní památkové péče (zahájení přípravy realizační dokumentace pro pole 0A až IIA, oprava pole XIA v restaurátorském režimu apod., viz TZ NPÚ z 26.1.2010). Ztráta na památkové hodnotě spočívá především ve zcela zbytečném odstranění historických kamenných kvádrů, především kusů z tzv. pražských pískovců. Nekvalitně provedené práce (vymývání, nepřiměřeně širokých spár, respektování spárořezu podle vnějších vysprávek ve 70. a 80. let 20. století, zatečení řídké malty na líc dolní stavby, usazení nových strojových výrobků bez ohledu na původní líc okolních původních bloků apod.) jsou reverzibilní a lze je opravit. Znehodnocují však vnímání mostu jako autentického díla a degradují tak jeho hodnotu. V současné době, po prvních mrazivých dnech, se začínají projevovat statické poruchy přibližně ve třetinách polí mostu, tedy v místech, která jsou pro gravitační mostní stavbu typická. Některé trhliny procházejí nejen spárami, ale i dokonce původními kamennými kvádry. V tomto případě lze dilatační spáry vyplněné krajně nevhodným trvale pružným tmelem, které jsou realizovány

v blízkosti soklů sochařské výzdoby nad pilíři, považovat z hlediska zájmů památkové péče za problematické. Závěrem jsme nuceni s politováním konstatovat, že způsob provádění většiny činností při obnově zídek parapetů je v rozporu s principy památkové péče a není adekvátní hodnotě jedné z nejvýznamnějších kulturních památek na našem území.“

1.4.2 Dne 25.02.2010 obdržel KPP na vědomí dopis Národního památkového ústavu (NPÚ), ústředního pracoviště týkající se uložení kamenných kvádrů v trvalém úložišti. NPÚ považuje deponované kameny za nedílnou součást národní kulturní památky, a proto musí OMI MHMP vytvořit trvale vhodné podmínky pro ochranu historicky hodnotných kamenických prvků. Dle NPÚ je podle jeho zjištění deponováno kolem 300 kamenných kvádrů, které bude možno po základní konzervaci vrátit zpět do konstrukce mostu. Jen zbytečně vyřazených madelních kusů je z pohledu NPÚ téměř dvacet a některé z vyřazených kamenných kvádrů mají vysokou památkovou hodnotu. Jedná se především o výjimečně dlouhé kusy z pražských pískovců. Toto překvapivě velké množství zbytečně vyřazených kvádrů není bohužel asi konečné. Generální ředitelka NPÚ také konstatovala, že již nelze zpětně posoudit kvalitu kamenných kvádrů, které skončily v drtičce. Generální ředitelka NPÚ Ing.arch. Naděžda Goryczková považuje za neodkladné provést objektivní komisionální vyhodnocení kamenických kvádrů uložených Na Šutce a použitelné kvádry vrátit zpět do konstrukce mostu, a to některé z nich již v této etapě stavby s ohledem na podmínku č. 5 rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy čj. S-MHMP 231202/2009 ze dne 14.08.2009.

1.4.3 Dne 25.03.2010 bylo doručeno na vědomí stanovisko NPÚ ke stanovisku PŘF UK k možnosti ukládání kamenných kvádrů vyřazených při opravě mostovky Karlova mostu do vnitřní konstrukce mostu.

1.5 Zaslání dokumentů Magistrátem

KPP také požádal dopisem č.j. KPP/400/10 ze dne 04.02.2010 (doručeno datovou schránkou 05.02.2010) o zaslání kopií dokumentů ve věci Karlova mostu Magistrát hlavního města Prahy, Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu. Konkrétně se jednalo o záznamy z kontrolních dnů na Karlově mostě č.: 1-19, 23-25, 27-48, 58-103, 105-106 a protokoly, zápisy či záznamy z místních šetřeních a ústních jednáních prováděných Magistrátem hlavního města Prahy na Karlově mostě při výkonu státní památkové péče od srpna 2007 do prosince 2009. Tyto dokumenty KPP neobdržel ani do 22.02.2010.

Na základě nulové reakce ze strany Magistrátu hlavního města Prahy, odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu zaslal KPP pod č.j. KPP/634/10 dne 22.02.2010 Magistrátu hlavního města Prahy opětovnou žádost o zaslání dokumentů ve věci Karlova mostu. Téhož dne ale byla doručena krajskému úřadu datová zpráva (KPP obdržel až následujícího dne) o zaslání požadovaných písemností, které byly následně 25.02.2010 doručeny fyzicky.

1.6 Vyjádření Magistrátu hl.m. Prahy

Dne 08.02.2010 bylo KPP doručeno vyjádření Magistrátu hlavního města Prahy, Odboru správy majetku č.j. MHMP 122647/2010 ze dne 03.02.2010 podepsané Ing. Radkem Svobodou. Ve vyjádření se mj. požaduje zastavení správního řízení s ohledem na uplynutí prekluzivní lhůty a navrhuje se provedení dokazování ohledáním na místě a důkazu listinami. Podle § 30 odst. 5 správního řádu každý, kdo činí úkony, musí prokázat své oprávnění. U pana ředitele odboru správy majetku MHMP bylo oprávnění doloženo až na konci prvoinstančního řízení.

1.7 Ohledání věci

Dne 09.02.2010 vydal KPP usnesení o ohledání věci, který uložil Hlavnímu městu Praha povinnost strpět ohledání Karlova mostu, národní kulturní památky a kamenů uložených ve skladišti v pražské ulici „Na Šutce“.

Dne 24.02.2010 proběhlo ohledání Karlova mostu a úložiště kamenů v pražské ulici Na Šutce. Průběh úkonu byl zaznamenán do protokolu a byla pořízena fotodokumentace.

Na Karlově mostě byl pořízen následující záznam do protokolu:

V průběhu ohledání místa bude pořizována fotodokumentace.

Pole XV sever – madla parapetu vyštípaná, patinace nových kamenů, vyštípané rohy nových i původních kamenů, zdivo zašpiněné od vyteklé malty.

Pole XIV sever – odpadaná malta pod spodní řadou parapetu a poškozené původní kameny, nedodržení lícování v opravované části parapetu, patinace nových kamenů, vyštípané části madel a kamenů parapetu.

Pole XIII sever – vyštípané části madel a kamenů parapetu, široké spárování, nedodržení lícování ve styku opravené a původní části, patinace nových kamenů.

Pole XIII jih – široké spárování, nedodržení roviny líce, patinace nových kamenů.

Pohled z mostu:

Pole XV – vyštípané části madel a kamenů, kamenické novodobé značky, široké spárování,

Pole XV - prasklina svislá s poškozením nového kamene, kamenické značky novodobé, vyštípané části kamenů a madel.

Pole XIV – novodobé kamenické značky, vyštípané části madel a parapetů, nedodržení lícování kamenů (1,2 cm), vypadávání malty ve spárách madel, svislá prasklina.

Pole XIII – vyštípané části madel a parapetů, vysprávký – doplňování chybějících částí kamenů maltou, svislé praskliny, nedodržení lícování, vypadávání malty ve spáře parapetu.

Pole XII – kamenické novodobé značky, vyštípané části madel a kamenů parapetů, doplňování chybějících částí kamenů maltou, svislá prasklina, nedodržení lícování, přečnívání parapetního kamene (cca 1 cm).

Pole XI – jih v opravě, kamenická značka, doplňování chybějících částí madel a kamenů maltou, vypadávání malty ve spáře parapetu, vyštípané části kamenů a parapetů, svislá prasklina.

Pole X – vyštípaní části kamenů a parapetů, doplňování chybějících částí madel a kamenů maltou, svislá prasklina.

Pole IX – nový kámen s menším rozměrem výšky (cca o 1,5 cm), široké spárování + kamenická značka, vypadávání malty, ve svislých spárách ve styku s mostovkou svislá prasklina, vyštípané části kamenů a madel, doplňování chybějících částí madel a parapetních kamenů maltou, další svislá prasklina přes dva starší kameny.

Pole VIII – vypadávání malty ve svislých spárách ve styku s mostovkou (písek?), vyštípané části kamenů a madel, doplňování chybějících částí madel a kamenů maltou.

Pole VII – vyštípané části kamenů a madel, doplňování chybějících částí madel a kamenů maltou, svislá prasklina.

Pole VI – vyštípané části kamenů a madel, doplňování chybějících částí madel a kamenů maltou

- jih v opravě

Pole V – svislá prasklina madla (starší kámen) + spár vedle dilatace ve vzdálenosti 90 cm, vyštípané části kamenů a madel, doplňování chybějících částí madel a kamenů maltou

- jih v opravě

Pole IV – jih v opravě

Pole III – jih v opravě

Pole II – jih v opravě

Pole I – jih v opravě

Společně pro pole IV – I: jen lokálně doplněná chybějící část maltou

Společně pro všechna pole: na polích jsou dilatační spáry z pružného tmelu s povrchovou úpravou vmačkaného kamínku (drtě).

Po ohledání místa byl čten protokol a zástupce HMP, OMI p. Vratislav Fajt se vyjádřil viz list č.5, č.6 a za HMP OSM JUDr. Věra Liakou předala na listu č.7 a bylo přečteno. Zástupce HMP OMI p. Vratislav Fajt se ke stanovisku na listu č.7 (OMI HMP), připojuje. Vyjádření zástupce OMI MHMP p. Vratislava Fajta k protokolu:

1. k poli XV sever: pokud byly vyštípané rohy či hrany starých kamenů opraveny maltou, bylo opraveno podle schváleného technologického postupu. Patinace byla provedena kvalifikovaným restaurátorem dle požadavků a pod dohledem odborné organizace státní památkové péče NPÚ a OKP MHMP. Výtoky na zdivu nejsou způsobeny maltou při zdění, jedná se o vápenné výluhy vzniklé v průběhu mnoha let důsledkem špatné funkce izolace.

K námitce na vyštípané nové kameny uvádíme, že si nejsme vědomi vložení nových kamenů do konstrukce, které by byly vyštípnuty. Zároveň prohlašuji, že v rámci protokolu nebyly tyto kameny identifikovány.

2. k poli XIV sever: odpadaná malta není předmětem této opravy, poškozené původní kameny – viz bod č. 1.

Nerovnosti v lícování jsou dány snahou přizpůsobit nový tvar zábradlí jak původnímu zdivu pod úrovní nulové spáry, tak napojení na podstavce soch, snaze dodržet svislost zábradlí a plynulost průběhu madla

Patinace a další 2 záznamy viz bod č. 1

3. k poli XIII sever: vzhledem k tomu, že všechny kameny jsou buď původní nebo jsou tvarově přesné kopie původních kamenů a vnější rozměry zábradlí zůstaly nezměněny, jsou i šířky spár stejné jako byly původní.

- ostatní viz bod č. 1

4. pole XIII jih: viz stanovisko v bodu č. 1

5. pole XV: kamenické značky – některé kameny byly po dohodě se zástupci NPÚ označeny novodobými kamenickými značkami
praskliny – se svislými prasklinami se počítalo už v projektové fázi, pro omezení výskytu se dělají pružné spáry u podstavců soch, vznikají v důsledku objemových změn této kamenné konstrukce a PD počítá s jejich úpravou před dokončením díla - zbylé dva zápisy viz pod č. 1
6. pole XIV: vypadávaná malta způsobena vandaly (před dokončením díla bude opraveno)
ostatní viz bod č. 1
7. pole XIII: doplňování chybějících částí maltou je prováděno dle schváleného technologického postupu
ostatní viz bod č. 1
8. dilatační spáry: prováděny podle schválené dokumentace (technologického postupu)
9. pole XII: přečnivající parapetní kámen – v tomto poli se vyskytuje jeden původní parapetní kmen s jiným sklonem horního povrchu než mají kameny sousední. Byly předány 2 fotografie kamene č. 2 pole XII před rozebráním.
ostatní viz bod č. 1
10. pole XI: viz bod č. 1
11. pole X: viz bod č. 1
12. pole IX: i v tomto případě je nový kámen rozměrovou kopií
pokud se jedná o vypadávaní malty ve svislých spárách u povrchu vozovky, nevíme přesně, o jakou záležitost se jedná. Nemůžeme se vyjádřit. Možná se jedná o nerozebírané zdivo
ostatní viz bod č. 1
13. pole VIII: viz výše
14. pole VII: viz výše
15. pole VI: viz výše
16. pole V: viz výše
svislá prasklina – touto novou trhlinou se stavba zabývá a bude řešeno do doby dokončení díla, upozorňujeme, že se jedná o rozestavěnou stavbu.
17. pole IV, III, II, I: viz výše

Vyjádření zástupkyně OSM MHMP JUDr. Věry Liakou k protokolu:

„Nad rámeček výše uvedeného vyjádření zástupce OMI MHMP uvádím:

Vzhledem k řízení, jehož předmětem je poškození, ohrožení a znehodnocení Karlova mostu zásadně nesouhlasím s postupem, kdy je při místním ohledání vypracována (pořizována) fotodokumentace a následně po provedení důkazu ohledání použita pro bližší specifikaci předmětu ohledání. K tomuto nebudeme mít možnost se jakkoliv vyjádřit.

Ohledání mělo být provedeno určité, měly být specifikovány jednotlivé popisy případných nedostatků tak, aby bylo zřejmé, kterých konkrétních kamenů, spár či jiných věcí se týká.

Postup správního orgánu při provádění důkazu ohledání považujeme za neobjektivní, účelové a v rozporu se základními zásadami správního řádu. V průběhu ohledání nebyla účastníkům řízení dána možnost vyjádřit se ke zjištěným skutečnostem, přičemž vzhledem k předmětu ohledání a jeho rozsahu bylo toto žádoucí. Možnost vyjádření

účastníků k protokolu pro jeho sepsání je vzhledem k rozsahu věci nedostačující a vzhledem k neurčitosti ohledání téměř nemožné.

Není nám známo, na základě jaké zákonného ustanovení byl přiván k účasti na místním ohledání Ing.arch. Chudárek. Tuto osobu považujeme za neobjektivní, a to vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o zaměstnance NPÚ, který vykonává dohled na stavbě, tj. má poměr k věci.

Vzhledem k výše uvedenému s obsahem protokolu nesouhlasíme a tento nepodepisujeme.

Žádáme, aby nám jako účastníkovi byla zaslána kopie protokolu o ohledání ze dne 24.02.2010.“

Kopie protokolu byla účastníkům dle listu č.1 předána v závěru ohledání místa v počtu 7 listů. Ing.arch.Z. Chudárek konstatuje, že nebyly vzneseny odborné dotazy na jeho osobu.

S ohledem na skutečnost, že jak zástupkyně účastníka řízení, tak zástupce OMI pan Vratislav Fajt odmítli podepsat protokol a nepodepsali ani vlastní vyjádření, nemůže KPP považovat jejich závěry za právně významný úkon. I přes tuto skutečnost KPP na uvedená tvrzení v tomto odůvodnění reaguje.

Z protokolu ohledání kamenů v úložišti v pražské ulici „Na Šutce“:

V průběhu ohledání místa bude pořizována fotodokumentace.

Účastníci ohledání byli seznámeni s úložištěm „Na Šutce“ a se způsobem uložení kamenných kvádrů a jejich fragmentů a s celkovým způsobem evidence jejich uložení. Stanovisko zástupce účastníka řízení OMI MHMP Vratislava Fajta: Metodika hodnocení vyřazených kamenů uskladněných v úložišti vychází z metodik aplikovaných pro památky UNESCO, touto metodikou proběhl nedestruktivní podrobný výzkum všech kamenů parapetu ze strany Přírodovědecké fakulty UK, a to s cca 20 hodnocených ukazatelů – viz „výzkumná zpráva“ vyhotovená PŘF UK v letech 2005 – 2006. Následně byly kameny podrobeny komisionálnímu hodnocení po uvolnění ze zábradlí odbornou komisí, jejímiž členy byli mj. i zástupci NPÚ a PŘF UK. Proto výslovně upozorňujeme z výše uvedených důvodů, že všechny kameny uložené „Na Šutce“ nemohly a nemohou být vzhledem ke svému stavu a stupni poškození znovu využity v konstrukci parapetu Karlova mostu.

Stanovisko zástupce NPÚ, ú.p. Ing.arch. Zdeňka Chudárka: „Z hlediska uložení kamenických kvádrů a jejich úlomků i způsobu jejich evidence není z hlediska památkové péče zásadních připomínek. Důrazně však připomínám stanovisko NPÚ, že na úložišti „Na Šutce“ je deponováno velké množství kamenných kvádrů, které je možné po základním ošetření zpět použít do konstrukce mostu. Jedná se pravděpodobně až o 300 kusů. Z vlastní zkušenosti je mi známo (do komise pro hodnocení kamenů jsem byl delegován v době hodnocení, pole VI. A), že hodnocení bylo prováděno pouze vizuálně, případně poklepek kladívka, a to pouze z hlediska horniny. Nebyly zvažovány možnosti ošetření těchto vyčleněných kamenů metodami běžně užívanými v obdobných konstrukcích v památkové praxi. Z hlediska ochrany kulturních hodnot mostu je objektivní vyhodnocení deponovaných kamenických článků, a to z hledisek možnosti ošetření kamene metodami běžnými v památkové péči, jeden z naprosto prioritních úkolů, jinak by mohlo dojít k vážným kulturním ztrátám.“

Doplňující vyjádření účastníka řízení OMI MHMP Vratislava Fajta: K výše uvedenému konstatuji, že pan Z. Chudárek je od konce srpna 2009 členem odborné komise pro hodnocení kamenů.

Stanovisko zástupce účastníka řízení HMP – OSM MHMP JUDr. Věry Liakou: „Pouhé pořízení fotodokumentace úložiště považujeme za nedostatečné, částečné provedení místního ohledání, a to vzhledem k závažnosti řízení, ve kterém je HMP podezíráno z poškození, ohrožení a znehodnocení Karlova mostu. Není nám známo, na základě jakého zákonného ustanovení byl přizván k účasti na místním ohledání Ing. Arch. Chudárek. Tuto osobu považujeme za neobjektivní, a to vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o zaměstnance NPÚ, který vykonává dohled na stavbě, tj. má poměr k věci a pokud je nám známo nesplňuje profesně kvalifikační předpoklady pro předmětné ohledání. Žádám, aby nám jako účastníkovi řízení, byla předána kopie protokolu o ohledání kamenů ze dne 24.02.2010“

Vyjádření pana Fajta za OMI není relevantní, neboť nebyl zástupcem účastníka řízení ve smyslu § 31 správního řádu. Uznání úkonů podle § 34 odst. 4 správního řádu se týká zastupování na základě plné moci, opatrovníka a zákonného zástupce (viz § 34 odst. 1 správního řádu), a nelze tedy vydat usnesení o uznání úkonů učiněných panem Fajtem, když zastupování územního samosprávného celku se řídí § 30 odst. 4 správního řádu a zaměstnanec tak činí úkony na základě pověření toho, kdo je oprávněn samosprávný celek zastupovat, tj. v případě Hlavního města Prahy primátora. Zároveň není možné, aby v téže věci činili současně úkony dvě osoby (§ 30 odst. 2 správního řádu) a jelikož bylo následně doloženo oprávnění k zastupování jen JUDr. Liakou, byla ona tím, kdo mohl za účastníka řízení relevantně vystupovat. Hlavní město Praha zjevně při ohledání věcí nemělo vyřešeno v souladu se správním řádem, kdo je oprávněn zastupovat (jak zástupkyně OSM, tak OMI se stavěli do role zástupce), a jen velmi vstřícný postoj úředníků KPP zabránil vykázaní těchto zaměstnanců magistrátu z ohledání a odmítnutí zdouhavého zapisování připomínek k ohledání Karlova mostu, které si zaměstnanci magistrátu ani samostatně vedle protokolu nepodepsali.

1.8 Ustanovení znalce prof. Siegla

1.8.1 Dne 15.02.2010 KPP vydal KPP usnesení č.j. KPP/584/10, kterým ustanovil prof. Petra Siegla, ak. sochaře znalcem, protože rozhodnutí o znehodnocení závisí na posouzení odborné úrovně provádění prací s kamenem na Karlově mostě, a odborné posouzení nelze opatřit od jiného správního orgánu na celé období, kdy mělo ke znehodnocování národní kulturní památky docházet, a zároveň KPP nedisponuje takovými odbornými znalostmi v oblasti práce s kamenem. O ustanovení znalce byl účastník řízení v souladu s § 56 správního řádu vyzooměn pod č.j. KPP/585/10.

Dne 19.02.2010 bylo doručeno do datové schránky krajského úřadu podání na hlavičkovém papíru Odboru správy majetku (OSM) Magistrátu hlavního města Prahy č.j. MHMP 157243/2010, SEK 35/2010 podepsané elektronickým podpisem Kateřiny Cucové. V dopisu se namítá podjatost ustanoveného znalce a po citaci restaurátorské specializace prof. Petra Siegla uvádí se, že předmětem této části opravy Karlova mostu, o kterou se v tomto řízení jedná, není restaurování, předmětem díla je technická oprava vozovky a zábradelního parapetu. Z tohoto důvodu OSM předpokládá, že se opětovně bude posudek rozcházet s odbornými posudky technickými.

1.8.2 Na základě usnesení č.j. KPP/584/10 obdržel KPP znalecký posudek č. 224/3/2010 ze dne 28.02.2010. Na základě námítky účastníka řízení o podjatosti znalce

KPP usnesením č.j. KPP/2157/10 ze dne 16.09.2010 námitce nevyhověl. Proti tomuto usnesení se účastník řízení odvolal, a odvolání bylo postoupeno odvolacímu správnímu orgánu, přičemž k dnešnímu dni nebylo vyřízeno. Z tohoto důvodu nebylo z opatrnosti přihlíženo k předmětnému znaleckému posudku prof. Siegla z roku 2010 při posuzování míry znehodnocení v novém projednání.

1.9 Oprávnění k zastupování

Z důvodu nepředložení oprávnění k zastupování účastníka řízení a nevyjasnění oprávnění k zastupování v předchozích úkonech různých osob, požádal KPP dopisem č.j. KPP/696/10 ze dne 03.03.2010 Hlavní město Praha o doložení oprávnění k zastupování Hlavního města Prahy ve věci Karlova mostu. Při ohledání věci konaného dne 24.02.2010 bylo sděleno paní JUDr. Věrou Liakou, že ona jako zástupce OSM zastupuje Hlavní město Praha a že může oprávnění doložit, i když jej nemá u sebe. Aby KPP nebyl napadán kvůli omezení práv účastníka řízení, nebyli v souladu s § 4 odst. 1 a 4 a § 6 odst. 2 správního řádu JUDr. Věra Liakou a Vratislav Fajt z odboru městského investora (OMI) vykázáni, a bylo jim umožněno vyjadřovat poměrně obsáhlé a podrobné připomínky, ačkoliv správní řád ukládá v § 30 odst. 5 povinnost každému, kdo činí úkony, prokázat své oprávnění. V téže věci může za právnickou osobu současně činit úkony jen jedna osoba (§ 30 odst. 2 správního řádu). V případě Karlova mostu za Hlavní město Praha postupně jednali v průběhu různých úkonů v minulosti jak zaměstnanci Magistrátu hlavního města Prahy, tak i MOTT MACDONALD Praha, spol. s r.o. (MMD) na základě plných mocí podepsaných ředitelem OMI vydaných v rámci objednávek. Jménem právnické osoby činí úkony ten, kdo je k tomu oprávněn v řízení před soudem podle zvláštního zákona, tj. občanského soudního řádu (§ 30 odst. 1 správního řádu). Takové oprávnění nebylo předloženo ani v rámci ohledání věci ani dříve. Předchozí korespondence v rámci správního řízení nebyla od jednoho zástupce, jak ukládá správní řád v § 30 odst. 2. Dopisy byly podepsány Ing. Radkem Svobodou, ředitelem odboru správy majetku a Ing. Jiřím Tomanem, ředitelem odboru městského investora, datová zpráva doručená 19.02.2010 byla podepsána Kateřinou Cucovou. KPP požádal o předložení oprávnění k zastupování dané ve smyslu § 30 odst. 4 správního řádu primátorem Hlavního města Prahy. Dále KPP požádal o vysvětlení skutečnosti, že za Hlavní město Praha podával žádost o závazné stanovisko podle § 14 odst. 1 památkového zákona Odbor městského investora, který nemá právní subjektivitu a na základě jakého titulu tento odbor resp. jeho ředitel zplnomocnil MMD k zastupování Hlavního města Prahy. Vysvětlení této problematiky se KPP jeví jako důležité pro potvrzení, že úkony Hlavního města Prahy byly učiněny řádně v souladu s právním řádem České republiky. Nám známé usnesení Rady hlavního města Prahy č. 1095 ze dne 22.07.2003 uložilo OMI pouze zajistit analýzu podkladů, podklady pro výběr zhotovitele a údržbu a předložit návrh komise pro obnovu Karlova mostu. Rozhodnutí o delimitaci investorských práv a povinností z Technické správy komunikací hl. m. Prahy na OMI jako právní non-subjekt nelze proto považovat z hlediska uložených úkolů za zmocnění jeho ředitele či zaměstnanců k veškerým úkonům spojeným s obnovou Karlova mostu za Hlavní město Praha. MOTT MACDONALD Praha, spol. s r.o. také nemohl být řádně zmocněn, pokud ředitel odboru OMI neměl oprávnění plnou moc podepsat. Plné moci by byly právně neúčinné. Z výše uvedeného vyplývalo, že veškeré úkony OMI, OSM a nakonec i společnosti MOTT MACDONALD

Praha, spol. s r.o. mohly být prováděny v rozporu se zákonem včetně žádání o vydání závazných stanovisek, účastenství ve správních řízeních a dalších jednání včetně úkonů ve správním řízení vedeném KPP.

Magistrát hlavního města zaslal dopisem č.j. MHMP 75518/2010 ze dne 19.03.2010 odpověď na žádost č.j. KPP/696/10 ze dne 03.03.2010 týkající se zastupování Hlavního města Prahy. V případě zastupování Hlavního města Prahy při tomto řízení byla pověření předána při seznámení se s podklady rozhodnutí. V dopise bylo účastníkem řízení vysvětleno, že zastupování Hlavního města Prahy při obnově Karlova mostu bylo v pořádku. Zde však KPP musí podotknout, že ani vysvětlení uvedené v dopise nepostačuje k úplnému pochopení zastupování Hlavního města Prahy navenek. Odbor městského investora je non-subjekt, který není způsobilý zastupovat Hlavní město Prahu navenek, ačkoliv OMI bývá uveden jako zástupce investora, tj. Hlavního města Prahy (např. rozhodnutí MHMP 43934/2004). Plná moc z 16.12.2002 pro ředitele OMI udělená v neznámém rozsahu a nám neznámou osobou předložena nebyla. Pravidla pro zadávání veřejných zakázek schválená usnesením Rady hl. m. Prahy č. 1361 ze dne 05.09.2006 jsou vnitřními pravidly, která nemohou mít větší právní sílu než zákon č. 131/2000 Sb., který zastupování Hlavního města Prahy navenek primátorem či jeho náměstkem upravuje v § 72 odst. 2 resp. v § 74 odst. 1. Z hlediska zákonnosti tak nelze jednoznačně posoudit udělení plné moci mandatáři a podávání žádostí o závazná stanoviska. Uzavírání mandátní smlouvy formou objednávky podepsané ředitelem odboru nemůže v rámci tohoto řízení KPP hodnotit vůbec. Zastupování Hlavního města Prahy v tomto řízení bylo nakonec účastníkem řízení doloženo. Pokud se týká úkonů v předchozích řízeních spojených s obnovou Karlova mostu, KPP se oprávněním k zastupování dále nezabýval s ohledem na odvolacím orgánem akcentovaný princip ochrany dobré víry a presumpce platnosti správních aktů.

1.10 Možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, nahlížení do spisu

Dne 17.03.2010 oznámil KPP dopisem č.j. KPP/801/10 ze dne 16.3.2010 účastníkovi řízení možnost vyjádřit se ke shromážděným podkladům pro vydání rozhodnutí.

Dne 17.03.2010 se dostavila do kanceláře č.459 JUDr. Věra Liakou, právnička odboru správy majetku Magistrátu hlavního města Prahy a po předložení pověření pro Ing. Radka Svobodu ze dne 29.01.2010 a pověření svého využila práva nahlédnout do spisu.

KPP bylo následně doručeno dne 23.03.2010 vyjádření účastníka řízení k podkladům rozhodnutí a provedenímu dokazování č.j. MHMP75518/2010 ze dne 19.03.2010.

1.11 vydání rozhodnutí

Dne 30.03.2010 bylo vydáno rozhodnutí, kterým byla vlastníkovu národní kulturní památky uložena pokuta ve výši 3,25 mil. Kč za znehodnocení Karlova mostu. Rozhodnutí bylo doručeno Hlavnímu městu Praha následujícího dne.

1.12 odvolání

Po nahlédnutí do spisu provedeného zástupcem Hlavního města Prahy dne 13.04.2010 bylo následujícího dne doručeno odvolání proti rozhodnutí ze dne 30.03.2010. Spis byl následně postoupen odvolacímu správnímu orgánu

1.13 rozhodnutí ministerstva kultury

Ministerstvo kultury rozhodnutím č.j MK 10039/2010 OPP ze dne 07.07.2010 rozhodnutí o pokutě zrušilo a vrátilo věc k novému projednání KPP. Spis byl vrácen až 22.07.2010. Doručen byl i návrh DSP „Oprava Karlova mostu – etapa 003, Oprava mostovky a kamenného pláště“, PUDIS a.s., č.zak. 2-9406-0006-02 ze srpna 2005, projektová dokumentace „Oprava Karlova mostu – etapa 003, Oprava mostovky a kamenného pláště“, změna projektu DSP na plynové veřejné osvětlení a kabely Pragonet, PUDIS a.s., č.zak. 2-9406-0006-02 z června 2008 a spisy S-MHMP 446837/2008, S-MHMP 231202/2009.

1.14 další podklady

KPP obdržel dne 06.08.2010 v rámci shromažďování dalších podkladů od Památkové inspekce MK několik písemností. Jedná se o protokol Památkové inspekce z výkonu kontroly státní správy MHMP ze dne 18.12.2009, rozhodnutí o námitkách č.j. MK668/2010PI, rozhodnutí o odvolání č.j. MK1630/2010, protokol Památkové inspekce z kontroly MHMP při obnově Karlova mostu č.j. MK538/2010PI ze dne 17.03.2009, rozhodnutí o námitkách MHMP č.j. MK6455/2010 PI, rozhodnutí o odvolání č.j. MK 9095/2010, protokol Památkové inspekce z kontroly NPÚ z 11.05.2010 a rozhodnutí o námitkách NPÚ č.j.MK11392/2010PI.

Výbor světového dědictví UNESCO v dokumentu WHC-10/34.COM/7B.Add ze dne 22.06.2010 ze 34. zasedání v Brazílii (<http://whc.unesco.org/document/104453>) uvedl, že restaurování Karlova mostu bylo prováděno bez doporučení týkajícího se vhodného použití materiálů a postupů a také požaduje, aby stát zajistil, že veškeré budoucí práce budou založeny na podrobném posouzení a dokumentaci a budou prováděny kvalifikovanými řemeslníky a restaurátory. V tomto znění byl přijat bod 6 rozhodnutí pod zn. 34.COM 7B.82 a zveřejněn (WHC-10/34.COM/20 ze dne 03.09.2010, Report of the Decisions Adopted By the World Heritage Committee At its 34th session, Brasilia, 2010, <http://whc.unesco.org/document/104960>, str.126 – „*The World Heritage Committee, ... 6. Regrets that the restoration of Charles Bridge was carried out without adequate conservation advice on materials and techniques and also requests the State Party to ensure that any future works are based on detailed assessment and documentation using skilled craftspeople and conservators*“);

Dalšími podklady, které KPP obdržel, byly následující: CD s grafickou dokumentací s 31 nákresey parapetních zídek ve formátu .pdf zpracovaných NPÚ ÚP v březnu až červenci a v září 2010 (Akad. soch. Adamec, Ing. Arch. Chudárek, Ing. Mlázovský, Ing. Kuneš, Ing. Arch. Merger) a s jednou stránkou průvodní zprávy ze dne 12.10.2010 ve formátu .doc, tabulky MHMP OKP k polím IB-XB, XIVB a XVB, kopie dokumentů č.j. S-MHMP416060/2010, č.j. S-MHMP524020/2010 a č.j. NPÚ-302/5646/2010, NPÚ-302/6903/2010. Soupis vad a nedodělků uvádí a dokládá následující vady:

- chyby spárořezu
- odštípnuté kameny
- trhliny v kamenech
- nezvládnutá úprava dilatačních spár
- použití degradovaného kamenu
- podlampový kus nekopíruje linii pod ním
- neodstraněný železný trn

otevřené povrchy původního kamene
 kaverny v kamenech
 neočistění a nezakonzervování kamenů
 povrch kamene potřísněn epoxidovým tmelem
 vadné sesazení úseku zdiva
 rozdílná kvalita patinace, její nedůslednost
 malta nesoudržná, degradovaná na mnoha místech
 posunuté kameny
 vystupující kameny
 extrémně široké spáry
 deformace ložné spáry a linie madla
 vada napojení zábradlí na podstavce soch
 zdivo narušené dilatačními trhlinami
 úzké kameny
 povrch kamene potřísněn lakem
 založení zábradlí na vyklopenou řadu kamenů nad klenbou
 navázání na vybočené kameny
 kameny znečištěné od tmelu
 znečištění cementem, zbytky betonu na kameni
 neodstraněná cementová plomba
 nenavazující horní plochy madelních kamenů
 neočistění povrch od malty
 smyková trhlina
 vybočené zábradlí
 prasklý kámen
 vyčnívající plastové trubky
 necitlivě sestavené zábradlí
 vyklopené kameny
 posunutí patních kamenů do líce
 lichoběžníkové kameny

Na výkresech jsou označené části zábradlí, které byly založeny na vybočenou řadu kamenů. Vada vznikla podle citovaného materiálu tak, že nebyla řešena starší deformace níže položené stěny pod zábradlím. Autoři „Soupisu“ upozorňují, že fixováním této deformace je znemožněna oprava této poruchy.

Ve sdělení MHMP OKP č.j. S-MHMP416060/2010 z 28.06.2010 byla konstatována nezbytnost provedení oprav všech dilatačních spár z trvale pružného tmelu. Za jediné esteticky akceptovatelné řešení považuje MHMP OKP provedení u sochy Piety (pilíř 3A). Objem tmelu ve spárách na některých místech značně narostl, jinde nebyl začištěn a došlo k vydrolení kameniva. Při úpravách bude dle MHMP OKP snížena frakce kameniva a upravena barevnost tak, aby nevznikaly velké kontrasty.

Sdělení MHMP OKP č.j. S-MHMP 524020/2010 z 12.08.2010 upozorňuje, na nutnost odstranění vad uvedených v příloze do podání návrhu na vydání kolaudačního souhlasu.

Stanovisko NPÚ ke sdělení MHMP OKP ve věci přejímkového řízení na straně B Karlova mostu č.j. NPÚ-302/5646/2010, NPÚ-302/6903/2010 ze dne 15.09.2010 konstatuje, že MHMP akceptoval pouze ze 20% „Soupis vad a nedodělků opravovaných polí XIVB, XVB a IB – XB“. Z celkového počtu 343 konkretizovaných vad a nedodělků

MHMP OKP požaduje revizi jen v 68 případech, přičemž se jedná spíše o kosmetické úpravy. MHMP OKP dle NPÚ neakceptoval výhrady NPÚ ÚP k chybnému způsobu založení zábradelní zídky, což lze považovat za jedno z nejzásadnějších řemeslných pochybení.

1.16 Podnět k atrakci

S ohledem na ne zcela jednoznačné názory ministerstva uvedené v odůvodnění rozhodnutí o odvolání č.j. MK 10039/2010 ze dne 07.07.2010 a z toho vyplývající značnou obtížnost správného a nenapadnutelného posouzení věci byl 23.08.2010 dán podnět k atrakci, který byl dopisem ze dne 14.09.2010 odmítnut.

1.17 Opětovná možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, nahlížení do spisu

Účastníkovi řízení bylo následně umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí do 30.09.2010. Dne 21.09.2010 využil zástupce účastníka řízení práva nahlédnout do spisu. Na základě dopisu účastníka řízení a žádosti o prodloužení lhůty k vyjádření byla usnesením KPP/2283/10 ze dne 05.10.2010 stanovena další lhůta 15 dnů od doručení uvedeného usnesení. Po získání dalších podkladů od NPÚ a obdržení znaleckého posudku byla opětovně dána možnost vyjádřit se i k těmto dalším podkladům.

1.18. Posudek PhDr. Eliáše

KPP na základě připomínek účastníka řízení ustanovil usnesením č.j. KPP/2379/10 ze dne 18.10.2010 PhDr. Jana Eliáše, Vsetínská 10, 639 00 Brno, IČ: 15188159, znalcem pro správní řízení ve věci podezření na znehodnocení Karlova mostu. Znalec byl usnesením tázán na míru znehodnocení Karlova mostu provedeným přezděním parapetních zídek (kamenného zábradlí) a na vliv provedeného rozebírání zídek, způsobu zdění a spárování, použitého druhu kamene, použitých technologií, stylu opracování a patinace kamenů na kulturněhistorické hodnoty Karlova mostu.

Znalec v posudku poř.č. 1/11/2010 uvádí: „Na základě studia spisu a jeho příloh i na základě místních prohlídek se jako zpracovatel posudku - s všeobecným odkazem na zákon č.20/1987 o státní památkové péči v platném znění - rámcově ztotožňuji s Výsledky státní kontroly opravy národní kulturní památky Karlova mostu v Praze, jak byly protokolovány a posléze publikovány Lenkou Svobodovou in ZPP č.4 / 2009 a jejichž podstatnou část, vztahující se k předmětu posudku, cituji v zdejší příloze č. 2. Z hlediska míry znehodnocení Karlova mostu i vlivu provedeného rozebírání zídek, způsobu zdění a spárování, použitého druhu kamene, použitých technologií, stylu opracování a patinace kamenů na kulturně-historické hodnoty Karlova mostu se jeví důležité zejména: V době přípravy a zahájení prací na opravě Karlova mostu nebyl zpracován požadovaný podrobný povrchový stavebně historický průzkum s patřičnými metodickými náležitostmi. Opravné práce byly zahájeny a prováděny bez památkově fundovaného prováděcího projektu. To samo o sobě otevřelo cestu k ohrožení památkově chráněné a tím i kulturně historické hodnoty Karlova mostu. V počáteční fázi opravy parapetních zídek, již předcházelo jejich rozebrání, byly kameny z dalšího použití vyřazené (v počtu cca 300 ks) zlikvidovány drtičkou bez provedení náležité

dokumentace, jež by umožňovala zpětnou revizi určení jejich hodnoty a případné zachování ve světle dalších poznatků získaných během opravy mostu. Mezi zlikvidovanými (rozdrčenými) kameny byly nepochybně zastoupeny kameny po všech stránkách bezcenné, na druhé straně však zřejmě byt i ojedinělé kameny z nejstarší stavební fáze mostu. Je důvodný předpoklad, že se mezi nezdokumentovanými kameny nacházely kusy druhotně použité z někdejšího románského Juditina mostu a kusy z původní stavby KM ve 14. století, ovšem i historické kameny z mladších středověkých i novověkých oprav (do poloviny 20.stol.). Jejich přesný počet po nezdokumentované likvidaci již zpětně nelze ověřit. Znemožňuje to právě chybějící dokumentace. Nicméně i bez ní přece jen lze s použitím Dokumentace skutečného provedení stavby (z r. 2010) označit alespoň některé nevratně zlikvidované kameny, které už podle vnějšího vzhledu jistě patřily k druhotně použitým kamenům historickým, zřejmě i z doby před novějšími opravami a úpravami mostu koncem 19. století. Např. pro pole č.XV viz DSPS přílohy č.D1,2,3-33; č.D1,2,3-16. Ani tyto z hlediska historické autenticity přinejmenším pozoruhodné, avšak náležitě nezdokumentované kameny bohužel po likvidaci v drtičce nelze znovu posoudit a jejich památkovou hodnotu zpětně ověřit. Výsostný kulturně historický význam mostu vyžaduje pietní uchování a náležitou dokumentaci vyřazeného kamenného materiálu, i když ten se případně kvůli špatným fyzikálním vlastnostem pro znovu použití v konstrukci mostu nehodí. To se sice již s postupem prací na opravě dělo, v počátcích opravy však bylo pomínuto a materiální podstata Karlova mostu tím byla nevratně ochuzena. Narušení jeho historické materiálové autenticity a tím i kulturně historické hodnoty se stalo faktem. Námitka, že o likvidaci kamenů rozhodovala odborná komise vč. zástupce NPU je při absenci náležité dokumentace kamenů lichá. K náhradě fyzicky dožitých nebo při poslední opravě zábradlí v druhé polovině 20. století jinak znehodnocených kamenných bloků byl zvolen (ať již z jakéhokoliv důvodu) pohledově nevhodný kámen – bílý kocbeřský pískovec – nesouladného bělavého odstínu, před tím v zábradlí a plášti mostu nepoužitého. To vzdor dodatečné umělé patinaci způsobuje očividnou nevhodnou změnu ve vžitém pohledovém vyznění památky, jež je součástí městské památkové rezervace a které samo o sobě náleží k jeho kulturně historickým hodnotám. Odkazem na Benátskou chartu zdůvodňující výběr kocbeřského pískovce zřetelně odlišného odstínu, je zavádějící. Svě místo může mít zmíněný odkaz jen při volbě způsobu opracování pohledového líce nových kamenů. Použité strojní řezání nových kamenných bloků na jednu unifikovanou šířku (40 cm), bez nadměrku nutného pro srovnání líce s ponechanými ne tak přesně tvarovanými kameny historickými, má za následek „nemotorné“ místní vybočení lícních ploch hlavně na méně viditelných stranách zábradlí. K tomu ale přispělo i zprvu nedostatečně zvládnuté zdění zábradlí čitelné např. z vybočeného nasazení kamenů na tesaný kamenný obklad mostní substrukce. Výhradou ke způsobu opracování nových kamenných bloků je také zbytečně hrubé – výrazné – a opticky tvrdé tzv. šalírování na dodatečně ručně opracovávaném pohledovém líci (nechce se věřit, že by ručním opracováním v tomto případě bylo míněno pouze ruční vedení strojního nástroje). Památkově problematické ba nevhodné se vzhledem k použitým ostatním tradičním materiálům jeví použití umělé plastické hmoty v zaplnění dilatačních spar zábradlí. Výplň dilatačních spar s použitím cizorodé plastické substance (i mezi parapetními zídkami a postamenty soch) lze považovat pouze za provizorní východisko z nouze do doby, než budou také postamenty soch opraveny, resp. restaurovány. Skutečnost, že podstavce soch nebyly opraveny současně s parapetními zídkami, ačkoliv na ně

konstrukčně navazují, je sama o sobě podivná. Odkaz na majetkoprávní komplikace jen těžko může být náležitým odůvodněním. Vrchním vlastníkem je tak či tak v konečné instanci hlavní město Praha. Vynechání podstavců soch při opravě kamenného zábradlí naznačuje další podcenění opravy už při její přípravě. Vážným zásahem do materiální podstaty památky bylo rovněž neuvážené odřezávání nosů na historických patečních kamenech zábradlí v první fázi jeho opravy, což se posléze ukázalo jako zbytečné a přestalo být prováděno.“

K vyjádření účastníka řízení ze dne 03.12.2010, které bylo doručeno 06.12.2010: Nezávislý znalec byl vybrán ze Evidence znalců a tlumočnicků vedené Ministerstvem spravedlnosti ČR přesně podle požadované specializace a s ohledem na jeho odbornost je plně způsobilý k provádění znalecké činnosti v předmětné věci. PhDr. Eliáš má specializaci kulturní a historické architektonické památky, památková architektura včetně interiérů a posuzování stavu objektů historické architektury po stránce stavebně-historické a památkově-architektonické, což zcela odpovídá požadovanému rozsahu znaleckého posudku. Rozsah nezávislého posudku je z věcné stránky přínosný a napadání nepodjatého a nezávislého znalce je bezpředmětné. KPP znalce nijak neřídí a formu a rozsah zpracování posudku ponechal zcela na jeho úvaze a zodpovědnosti. Podstatné podle KPP je skutečnost, že nezávislý znalec shledal a potvrdil v různých oblastech narušení kulturně historických hodnot národní kulturní památky.

K drcení kamenných bloků KPP uvádí, že rozdrčení hodnotných kamenů bez řádného posouzení a bez možnosti druhotného použití není podloženo důkazy a ani znalecký posudek nic takového s jistotou neprokazuje. Samotná dokumentace, resp. její neprovedení a neuložení vyřazených kamenů samo o sobě opravdu nemohlo způsobit znehodnocení.

Pokud se týká výběru kamene, rozhodovací pravomoc ke stanovení měl pouze příslušný orgán státní památkové péče, nikoliv odborníci. Účastník řízení argumentuje posudkem, jehož zpracovatele sám označil za podjatého.

K strojnímu řezání, zdění zábradlí a šalírování kamenů se KPP vyjadřuje dále. Na tomto místě lze jen poznamenat, že technologický postup nebyl schválen příslušným orgánem státní památkové péče. I v této problematice účastník řízení účelově vytrhává z kontextu část znaleckého posudku znalce, který je podle jeho názoru podjatý. Jestliže je kvalita v celku uspokojivá, neznamená to, že odpovídá zcela požadavkům na kvalitu na národní kulturní památce prvotřídního významu. V průběhu roku 2009 skutečně došlo ke zlepšení úrovně prací, ale stále docházelo k negativním zásahům do podstaty národní kulturní památky.

Dilatačním spárám se KPP věnuje dále, ale lze uvést, že provedené řešení nebylo v daném rozsahu předem povoleno příslušným orgánem státní památkové péče.

Argumentace dočasností řešení je pochybná s ohledem na skutečnost, že dočasnost není nikde závazně vymezena a z historie jsou známa dočasná řešení trvajících desítky let. Karlův most bez plastického tmelu dilatoval staletí, a tak je slabé tvrzení, že není v současné době vhodnější materiál. KPP je toho názoru, že pokud by se aplikovaly osvědčené postupy při zdění a přípravě malty, nebyly by takové problémy s dilatací. Poznámka o podivné skutečnosti oddělení opravy zdí a podstavců soch nebyla opravdu součástí znaleckého úkolu, a nelze ji použít jako doklad o znehodnocení národní kulturní památky při obnově parapetních zdí.

K odstraňování částí patečních kamenů lze uvést, že nebylo řádně předem schváleno orgánem památkové péče a utilitární úprava patečních kamenů na základě závěru komise bez zákonem podložené rozhodovací pravomoci nemůže být ospravedlněna jen poukazem na nezbytnost řádného provedení vanové izolace.

1.19 Vyjádření účastníka řízení

Účastník řízení se vyjádřil v dopise doručeném dne 05.10.2010, 22.10.2010, posléze se ještě vyjadřoval k dalším obdržným podkladům, a to k materiálům od NPÚ, ú.p. (16.11.2010) a ke znaleckému posudku PhDr. Jana Eliáše písemně dopisem doručeným dne 06.12.2010 .

Účastník řízení setrvává na svých veškerých tvrzeních uvedených ve všech dosavadních vyjádřeních, popírá, že by spáchal správní delikt spočívající ve znehodnocení Karlova mostu a navrhuje další dokazování různými články. Dále mj. uvádí, že případná trestnost zanikla. K zániku trestnosti se KPP vyjadřuje v kapitole „Uložení sankce“ .

Návrhu na dokazování pomocí novinových a internetových článků KPP nevyhověl, protože tyto mohou sloužit toliko jako okrajová argumentace vzhledem k obecně relativní a zpochybnitelné hodnotě článků, které může napsat kdokoliv. KPP považuje za relevantní důkazy zejména znalecké posudky, poznatky z ohledání místa, oficiální dokumenty, odborné výstupy NPÚ, protokoly z kontrol provedených Památkovou inspekcí Ministerstva kultury ČR. Podklady tvořené články v tisku nehledě na jejich autory a obsah mohou mít doplňující úlohu, ale nikoliv sloužit jako podstata dokazování.

2. národní kulturní památka Karlův most se sochařskou výzdobou

Karlův most se sochařskou výzdobou byl prohlášen nařízením vlády č. 147/1999 Sb. ze dne 16. června 1999 národní kulturní památkou a zároveň se nalézá v městské památkové rezervaci v hlavním městě Praze prohlášené nařízením vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze. Karlův most je významnou součástí historického centra Prahy, které bylo zapsáno v roce 1992 na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO. Karlův most náleží mezi nejvýznamnější a nestarší mosty tohoto typu v Evropě a nepochybně se jedná o mimořádně hodnotné technické dílo, které dokládá projekční, konstrukční a řemeslné dovednosti z období vrcholného středověku. Karlův most byl navíc opatřen zcela ojedinělou a mimořádnou sochařskou výzdobou.

Karlův most se sochařskou výzdobou je národní kulturní památkou rej.č. ÚSKP ČR 108 (kulturní památka rej.č. ÚSKP ČR 11730/1-15) a nachází se na parcelách č. 147 (část), 148, 149, 150, 151, 152, 153, 1110 (část), 1111 (část), 1152 (část) v k.ú. Staré Město a na parcelách č. 178, 231, 233, 235, 236, 237, 742/1 (část), 746, 747, 748, 749, 750, 751, 1035 (část), 1039/1 (část), 1042 (část), 1080 (část), 1081 (část) v k.ú. Malá Strana.

Hlavní město Praha je vlastníkem národní kulturní památky Karlův most se sochařskou výzdobou, což potvrzují údaje z katastru nemovitostí a tento fakt nebyl nikdy zpochybnován.

3. správní delikt

KPP považuje za prokázané, že při obnově národní kulturní památky, došlo ze strany Hlavního města Prahy jako vlastníka ke spáchání správního deliktu podle § 35 odst. 2 písm. a) památkového zákona na základě následujících skutečností a podkladů:

3.1 Rada hlavního města Prahy vydala 12.06.2007 usnesení č. 882, kterým rozhodla o výběru zhotovitele veřejné zakázky „Oprava Karlova mostu, etapa 0003 – část A – Oprava mostovky“. Zhotovitelem byla vybrána SMP CZ, a.s., která práce také provádí. Na okraj lze z hlediska památkové péče poznamenat, že žádné hodnotící kritérium pro zadání veřejné zakázky nebylo kvalitativní, jednalo se pouze o ceně, záruční době, smluvní pokutě a lhůtě plnění.

3.2 Podle § 9 odst. 1 památkového zákona je vlastník kulturní památky povinen na vlastní náklad pečovat o její zachování, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením. Kulturní památku je povinen užívat pouze způsobem, který odpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě a technickému stavu. Na základě § 35 odst. 2 písm. a) památkového zákona krajský úřad uloží pokutu až do výše 4 000 000 Kč právnické osobě jestliže nepečuje o zachování národní kulturní památky, neudrzuje ji v dobrém stavu, užívá ji způsobem neodpovídajícím jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě nebo technickému stavu, nechrání ji před ohrožením, poškozením nebo znehodnocením nebo ji znehodnotí nebo zničí.

3.3 O porušení § 9 odst. 1 památkového zákona svědčí rozhodnutí o opatřeních č.j. S-MHMP 231202/2009 ze dne 14.08.2009, kterým bylo uloženo osm opatření Hlavnímu městu Praha a v němž je konstatováno porušení § 9 odst. 1 památkového zákona tím, že Hlavní město Praha zahájilo práce bez řešení finálních detailů opravy národní kulturní památky a zpracování stavebně historického průzkumu (SHP) v nezbytném rozsahu, přestože tato povinnost byla uložena rozhodnutím č.j. MHMP 43934/2004. Bližší konkretizaci porušení MHMP neuvedl.

3.4 Práce sice fakticky na základě usnesení Rady hlavního města Prahy vykonávala SMP CZ, a.s. a řada subdodavatelů (v zápisech z kontrolních dnů se objevují např. AVERS s.r.o., ELTODO EG, DUOMIS, Mapei), ale odpovědnost za prováděné práce leží na vlastníkově Karlova mostu, který obnovu provádí, nikoliv na subjektech, které pro vlastníka práce provádějí na základě smluvních vztahů s ním. Tím, kdo provádí obnovu (opravu), je vlastník a Hlavní město Praha mělo jednat tak, aby ke znehodnocování nedocházelo, zejména po provedené kontrole Památkové inspekce Ministerstva kultury ČR v roce 2008. Hlavní město Praha si na inženýrskou činnost objednalo a zmocnilo MOTT MACDONALD Praha, spol. s r.o., která jako mandatář vystupuje v průběhu celé obnovy Karlova mostu. Zhotovitelé obnovy však - jak ostatně vyplývá z § 9 odst. 3 památkového zákona - mají povinnost počínat si tak, aby nezpůsobili nepříznivé změny stavu kulturních památek nebo jejich prostředí a neohrožovali zachování a vhodné společenské uplatnění kulturních památek. Posuzování jejich případné odpovědnosti nebylo předmětem řízení a KPP k tomu ani není místně příslušný.

3.5 Podle odvolacího správního orgánu se nemůže jednat o trvajících správní delikt, ale o správní delikt pokračující. S ohledem na vázanost prvoinstančního správního orgánu názorem orgánu odvolacího a nedostatek právní úpravy týkající se pokračování správního deliktu právnické osoby nebude KPP s názorem polemizovat. KPP proto

považuje podle názoru ministerstva kultury znehodnocování Karlova mostu za pokračující správní delikt, který trval od počátku obnovy.

3.6 K jednotlivým znehodnocujícím zásahům, které byly uvedeny v oznámení o zahájení řízení:

1. **Strojové zpracování kamenných bloků, aniž by byly dopracovány ručně, bez zřetele k tradičním postupům použitým u dochovaných kamenů** – jak je uvedeno v protokolu Památkové inspekce, výroba nově osazovaných kamenných kvádrů do zábradlí nerespektuje charakter této jedinečné národní kulturní památky. Průmyslová výroba kamenných bloků řezané v jednotné tloušťce 40 cm nemůže plnohodnotně nahrazovat původní, ručně zpracovávané kameny. Jak dokládá znalecký posudek prof. Siegla z roku 2008, strojově zpracovaná šířka a popřípadě i výška kamenného kvádrů neumožňuje individuální zadání změny rozměrů konkrétního autentického kamenného kvádrů. Kamenné kvádry jsou jen následně povrchově upravovány, což nenahradí dopracování bloků tradiční kamenickou prací, která by se nemohla spokojit jen s lehkou pohledovou úpravou posekáním. Není odsekána dostatečně silná vrstva lícové plochy a mezi seký zůstávají zbytky řezné plochy. Rukopis povrchové úpravy neharmonuje se zachovanými kameny, povrch kvádrů je opracován pouze na viditelných plochách. Rezignace na prověřené řemeslné postupy způsobuje v provedeném objemu rozsáhlé škody na dojmu autenticity a na vzhledu. Otázka povrchové úpravy kamenných bloků se jako mnoho dalších záležitostí řešila přímo na staveništi. Způsob opracování kamenů neměla volit komise odborníků mimo zákonem stanovení postup, ale orgán státní památkové péče. Strojovému zpracování se nevyhnuly ani původní kamenné prvky, když docházelo k zařezávání původních madel bez dalšího ručního opracování. Benátská charta pojednává v čl. 12 v první části o harmonickém včlenění prvků nahrazujících chybějící části (Prvky, určené k tomu, aby nahradily chybějící části se musí včlenit do celku harmonicky, ale zároveň se i odlišovat od původních částí tak, aby restaurování nefalsifikovalo dokument umění a historie.) Platit má obecně zásada, že přizpůsobit se musí vždy pouze doplňovaný či vyměňovaný materiál, ne naopak. Nezbytné je také dodržování další zásady, aby i řemeslné zpracování povrchu nového kamene co nejvěrněji odpovídalo originální úpravě. Tyto zásady neodporují čl. 12 Benátské charty, která se zabývá restaurováním, a jsou s ním principiálně v souladu, pokud se harmonického začlenění týká. Podle znaleckého posudku PhDr. Jana Eliáše mělo strojní řezání nových kamenných bloků na jednu unifikovanou šířku bez nadměru za následek „nemotorné“ místní vybočení lícních ploch hlavně na méně viditelných stranách zábradlí. To vše dohromady prokazuje, že strojové zpracování kamenných bloků způsobilo poškození autenticity a hodnoty řemeslného zpracování parapetních zídek Karlova mostu.
2. **provedení prací bez respektu k tradičním technikám kamenického řemesla** – není provedeno lemování, pemrlování nebo opracování zrnovákem a mezi jednotlivými kusy jsou značné rozdíly v povrchovém opracování rýhovačkou či pemrlicí. Kameny na první pohled působí uměle, strojové zpracování bez větších ručních úprav působí industriálně, cizorodě a pro národní kulturní památku gotického založení nepatříčně. Velké plochy vyměněného zábradlí pak připomínají zdi novostavby z prefabrikátů. Řemeslné opracování povrchu nových kamenů svým

technicistním provedením neodpovídá použitým úpravám ostatních původních a ručně opracovávaných kamenů. Znalec PhDr. Jan Eliáš má ve svém posudku výhradu k opticky tvrdému tzv. šalírování na dodatečně ručně opracovávaném pohledovém líci, přičemž uvádí, že se nechce věřit, že by ručním opracováním v tomto případě bylo míněno pouze ruční vedení strojního nástroje. Šalírování bylo provedeno nekvalitně a různými směry (viz příloha č. 7, 10b a 13 Protokolu o výsledku kontroly postupu MHMP OKP ze 17.03.2010, fotodokumentace z ohledání místa). Nebylo ani dodržováno základní pravidlo vazby kvádrového zdiva (viz příloha č. 5 Protokolu o výsledku kontroly postupu MHMP OKP ze 17.03.2010). Kameny na sebe nenavazují (viz příloha č. 11 Protokolu o výsledku kontroly postupu MHMP OKP ze 17.03.2010 a „Soupis vad a nedodělků“ zpracovaný NPÚ, fotodokumentace z ohledání místa). Z výše uvedeného je naprosto zřejmá a prokázaná skutečnost, že práce byly provedeny bez respektu k tradičním technikám kamenického řemesla, čímž došlo k narušení autenticity národní kulturní památky, a to významně, protože pohledu chodce jsou vystaveny nejvíce právě tyto novodobě opracované kameny.

3. **demontáž kamenného zábradlí za poškozování kamenných bloků** – parapetní zdi byly rozebírány velmi razantně bez citlivého a řemeslného přístupu k materiálu. Na kvádrech jsou stopy po násilném rozebírání jako jsou zářezy od kotoučové pily a odlámané kusy kvádrů. KPP si je samozřejmě vědom, že při opravách v druhé polovině 20. století byla použita tvrdá cementová malta, která se špatně odděluje od kamenů a riziko jejich poškození je vysoké. KPP je však toho názoru, že při použití šetrnějších nástrojů a postupů místo rozsáhlého řezání kotoučovou pilou a odtrhávání bloků by nedošlo k takovým škodám na dochovaných kamenech. Uvedené opět dokládají fotografie pořízené při ohledání věci, protokol Památkové inspekce, rozhodnutí o námitkách proti němu ze dne 25.11.2008. Poškození parapetního zábradlí při rozebírání nepochybně způsobilo další parciální znehodnocení národní kulturní památky.
4. **vyřazovalo autentické kamenné bloky v dobrém stavu** a některé z nich drtilo bez řádného posouzení a možnosti druhotného použití – ve skladišti „Na Šutce“ je mnoho vyřazených kamenů v dobrém stavu, které byly nahrazeny kameny novými, o čemž svědčí Protokol památkové inspekce z roku 2008 společně s rozhodnutím o námitkách proti němu a dopis Národního památkového ústavu ze dne 23.02.2010 č.j. NPÚ-302/1212/2010. Množství na pohled zdravých nebo málo poškozených kamenů v úložišti „Na Šutce“ se jeví KPP jako značné. Jak již bylo uvedeno, dle NPÚ je podle jeho zjištění deponováno kolem 300 kamenných kvádrů, které bude možno po základní konzervaci vrátit zpět do konstrukce mostu. Jen zbytečně vyřazených madelních kusů je z pohledu NPÚ téměř dvacet a některé z vyřazených kamenných kvádrů mají vysokou památkovou hodnotu - jedná se především o výjimečně dlouhé kusy z pražských pískovců. Tyto kusy byly při ohledání místa zachyceny fotograficky a KPP považuje názor odborné organizace za relevantní z hlediska památkové péče, byť není schopen z hlediska svých odborných znalostí posuzovat jednotlivé kameny. Od toho však existuje Národní památkový ústav a odborníci, jejichž názor svědčí o nadměrném a zbytečném vyřazování. Z hlediska požadavku na plynulou výstavbu liniové stavby Karlova mostu se tento stav mohl jevit jako přirozený, ale z hlediska ochrany kulturně historických hodnot a zájmů památkové péče je takový postup naprosto nepřijatelný a docházelo jím ke

znehodnocování mostu. Jak dokládá protokol památkové inspekce, nejednalo se jen o pískovce z poslední velké opravy v letech 1966-1975, ale i o daleko starší součásti Karlova mostu. Oprávněnost vyřazování kamenů včetně jedné z historicky nejhodnotnějších částí Karlova mostu na Malé Straně (pole XV.) není možné kvůli nedostatku relevantního podkladu o typu, stupni a rozsahu poškození posoudit. Nelze v současnosti ani prokázat, že všechny kameny protokolárně zlikvidované v drtičce byly opravdu zničeny. Podle protokolu Památkové inspekce byly protokolárně rozdrnceny i kameny vyhodnocené průzkumem jako vyhovující. Není ale možné s naprostou určitostí prokázat vztah mezi absencí řádného posouzení a znehodnocením mostu pro znehodnocení Karlova mostu. Ztrátu na památkové hodnotě Karlova mostu vyřazováním autentických bloků dokládá také vyjádření č.j. NPÚ-302/27/2010 ze dne 29.01.2010, podle něhož spočívá také ve zcela zbytečném odstranění historických kamenných kvádrů, především kusů z tzv. pražských pískovců. Bohužel docházelo také k vyřazování i historicky a řemeslně hodnotných kamenů pod lucerny a k jejich náhradě za řemeslně méně hodnotné. S ohledem na výše uvedené došlo v tomto bodu ke znehodnocení národní kulturní památky tím, že došlo k vyřazení kamenných bloků v dobrém stavu.

5. **kamenné bloky nesrovnalo v lícové ploše**, osadilo je nerovně a nepřesně a nebyla dodržena vertikální linie – plochy kamenných kvádrů vystupují z líce nebo naopak za líc zapadají, a to v řádu centimetrů. V některých místech nejsou kvádry usazeny na vazbu, což dokládá nejen příloha protokolu Památkové inspekce z r. 2008, ale i fotografie pořízené při ohledání věci. Docházelo k vpadlinám, které nelze nijak zaretušovat nebo naopak k přesahům ven. Na vybočení lícních ploch upozorňuje i PhDr. Eliáš ve svém posudku, když vybočování spojuje se strojním řezáním nových kamenných bloků a zprvu nedostatečně zvládnutým způsobem zdění. Nedostatky ve srovnávání kamenů prokazuje i „Soupis vad a nedodělků opraveného zábradlí Karlova mostu“ a jsou zachyceny také na fotografiích pořízených při ohledání místa.
6. **sesazovalo a spárovalo kamenné zábradlí takovým způsobem, že vznikly rozsáhlé maltové výtoky hluboce vpité do kamenných bloků a došlo k znečišťování bloků při vymývání spár** – vzhledem k použité technologii zdění, která neodpovídá způsobu dříve používanému, docházelo při usazování nových kamenů k výtoku řídké malty tak, že se znečistily plochy zdiva. Bez miskovitěho vybrání styčných ploch a za praktikování širokých spár dochází zákonitě k vytlačování maltové směsi těžkým kvádrem ven ze spáry (zvláště když je řídkší), a to jsme odhlédli od nedodržování technologických postupů při zdění. Takový postup byl hrubě v rozporu s významem a hodnotou národní kulturní památky. Toto znehodnocení dokládá protokol Památkové inspekce z r. 2008 společně s rozhodnutím o námitkách. Znečišťování zdí uvádí i restaurátor Jan Bradna v ZPP na str. 313 a 314. Vymývání spár - ať už je prováděno jakkoliv – je v hrubém rozporu s požadavky na kvalitu řemeslné práce na národní kulturní památce a i na památkách o řády méně významnějších než je Karlův most jsou molitanová hladítka nepřijatelným pracovním nástrojem, a kvalifikovaný řemeslník je nevezme vůbec do ruky. Výrony řídké malty potvrzuje i vyjádření č.j. NPÚ-302/27/2010 ze dne 29.01.2010 a příloha č. 14 Protokolu o výsledku kontroly postupu MHMP OKP ze dne 17.03.2010. Stékající vápenné mléko uvádí i zápis z kontrolního dne, který se

uskutečnil 10.02.2009. Oproti textu zahájení řízení došlo ve výroku k vypuštění slov „a došlo k znečišťování bloků při vymývání spár“, protože ačkoliv takový postup je nesprávný, znečištění bloků po vymývání spár nepředstavuje natolik intenzivní zásah do národní kulturní památky, aby za něj mohla být ukládána pokuta.

7. **použilo různě barevnou a hrubou maltu vysoké pevnosti**, která neumožňuje přirozenou dilataci, a již ve spárách praská – Na Karlově mostě byla používána malta Mape-Antique MC, jak dokládá zápis z kontrolního dne 12.09.2008 i vyjádření účastníka řízení. Ing. Daut Kara ze společnosti MOTT MACDONALD Praha spol. s r.o. zajišťující inženýrskou činnost na Karlově mostě uvedl v článku časopisu Materiály pro stavbu č. 2/2009 na straně 46 (citace): *„Vybrána a schválena byla malta od italské firmy MAPEI. Materiál se osvědčil při opravách památek po celém světě a byl použit i při opravě zdiva prováděné při zajištění základů pilířů č. 8 a 9. Pro zdění je používána malta MAPE-ANTIQUÉ I, pro následné spárování je pak malta MAPE-ANTIQUÉ MC. Spárovací malta je barevně přizpůsobována přidáním minerálního pigmentu.“* O výběru a použití uvedených malt nebylo rozhodnuto závazným stanoviskem. Technologická laboratoř ústředního pracoviště Národního památkového ústavu sice vydala kladné doporučující vyjádření k volbě spárovací (nikoliv zdící) hmoty pro Karlův most (05.11.2007-takřka tři měsíce po zahájení prací), ale toto vyjádření neuvádí přesné označení produktu společnosti MAPEI. Navíc byly posuzovány pouze dva materiály, a to od společnosti MAPEI a Remmers, přičemž druhý jmenovaný byl předem znevýhodněn údajně pouze „předběžným“ technickým listem, jedinou certifikací a čerstvými referenčními objekty. Volba malty resp. spárovacího materiálu představuje podstatnou a předem řádně neprojednanou část obnovy Karlova mostu. Italská malta MAPE ANTIQUE I je podle výrobce určena k výrobě injektážních směsí za účelem zpevnění zdiva zděného na sucho, výplním dutin, trhlin a vnitřních pórů, přítomných v historických konstrukcích. Podle výrobce není tedy určená ke zdění. Druhý zmíněný typ MAPE ANTIQUE MC se uvádí v katalogu MAPEI jako sanační odvlhčovací malta, která se nanáší v tloušťce nejméně 2 cm. Podle záznamů z kontrolních dnů se měla ke konci roku 2009 používat i Mape-Antique LC, která je dle výrobce bílým pojivem na bázi hydraulických pojiv s pucolánovou reakcí s obsahem syntetických vláken a přísad a je řazena mezi odvlhčovací sanační malty. Vzhledem ke skutečnosti, že jmenované typy jsou malty s hydraulickým pojivem, přičemž druhá jmenovaná se uvádí jako velmi podobná vápenným maltám s hydraulickými složkami či vápenopucolánovým maltám, a to i mechanickými vlastnostmi, se takové malty svými vlastnostmi blíží betonu a již v dávné minulosti byly používány a kvůli těmto vlastnostem se dochovaly dodnes (viz např. Prof. RNDr. Pavla Rovnaníková, CSc., sborník příspěvků z odborného setkání „Tradiční materiály v památkové péči“ ze dne 16.10.2008, Společnost pro technologie ochrany památek). Odolnost vůči tlaku uváděná výrobcem u typu MC 4-6 MPa a 12 MPa u typu Antique I dokládá poměrně vysokou tvrdost odpovídající silně hydraulickým vápnům. Nehledě na udávané parametry, příklady přímo na Karlově mostě ukazují, že tvrdost použité malty se zcela zřetelně projevuje (zřejmě s dalšími faktory jako jsou způsob zdění a opracování kamenů, teplotní cykly a pohyb mostní konstrukce) po poměrně krátkém období tak, že neumožňuje přirozenou dilataci mostu, praská a místy vypadává. Spárové trhliny byly shledány jak při místním šetření KPP, tak i při šetření Památkové inspekce (viz příloha č. 1, 2, 3, 4, 5 a 6 Protokolu o výsledku kontroly

postupu MHMP OKP ze dne 17.03.2010). Dilatační trhliny prokazuje i „Soupis vad a nedodělků“ a upozorňuje na ně i zápis z kontrolního dne konaného 05.01.2010, kdy na ně poukázal zástupce TSK. Protokol Památkové inspekce prokazuje výrazné trhliny přes kvádry polí VIIIA, IXA, VB, VIIB, XIB, XIIIB a trhliny přes rohy kvádrů u polí VIIA, XIII A, VIII B, XIB, XIIB, XIVB. Pokud se týká barevnosti, mezi kameny je vidět několik různě zbarvených spárovacích malt tak, jak se upravovalo přidávání složení hmot na základě názoru jednotlivých zainteresovaných lidí. Základní typ italské malty má šedivou barevnost blížící se vzhledově betonu, což se negativně pohledově uplatňuje a narušuje tak v rámci celého mostu autenticitu národní kulturní památky. Pokud by malta byla míchána na základě řádného předchozího průzkumu tak, jak se míchala stovky let v minulosti, a nebyla neopodstatněně nahrazena maltou MAPEI neznámého složení, mohl se s největší pravděpodobností investor vyhnout výše uvedeným problémům. Nosné pilíře, mostní klenbové oblouky a čelní (poprsní) zdi Karlova mostu vytvořeny z kamenného zdiva z opracovaných převážně pískovcových bloků různého stáří i složení a z různých lokalit, spojených na maltu vápennou z pískovcového štuku a hydraulického vápna, později s přísadou cementu. V případě, že by se vycházelo z průzkumem zjištěného složení a malta nebyla vybírána narychlo ze standardizované nabídky zahraničního výrobce, mohla být malta namíchána z odpovídajícího českého materiálu, který by vlastnostmi i vzhledem odpovídal národní kulturní památce a působil by autenticky. Jak bylo dokázáno, i v tomto bodě došlo k částečnému znehodnocení národní kulturní památky.

8. **provedlo dilatační spáry, které se velmi negativně pohledově uplatňují**, trvale pružným tmelem skrývající minerální vatu a měděný plech, přičemž do povrchu tmelu byly zamačkány kamínky pro pohledovou imitaci přírodního materiálu – takové řešení je hrubě v rozporu s Benátskou chartou a narušuje autenticitu národní kulturní památky, když se bez řádného posouzení v souladu se zákonem na mostě v rámci kontrolního dne 06.11.2007 dohodlo, že se taková výplň dilatační spáry použije. Svévolné rozhodnutí o použití uvedeného řešení bez větší úvahy o jiných řešeních v souladu s celkově vysokou hodnotou jedné z nejvýznamnějších kulturních památek Čech bylo v rozporu s požadavkem na používání osvědčených postupů se zaručenou trvanlivostí a efektivností. Karlův most neměl být používán jako platforma pro pokusy nových technologií. Když už byla shledána nezbytnost přezdění, mělo být podle názoru KPP provedeno postupy, které jsou prověřeny nejen v desítkách, ale i stovkách let. Trvale plastický a světlý tmel na první pohled působí rušivě, nepatříčně a cizorodě, narušuje vnímání mostu jako autentické památky, a ve svém důsledku se podílí na znehodnocení národní kulturní památky, protože narušuje hodnotu technického a konstrukčního řešení. Na problematičnost až nevhodnost použití umělé plastické hmoty v zaplnění dilatačních spár zábradlí upozorňuje PhDr. Eliáš ve svém posudku. Názor znalce ohledně defektnosti plně odpovídá zjištění a stavu na Karlově mostě a je doložitelný pořizovanou fotodokumentací. Určité řešení dilatačních spár obsahující trvale pružný tmel bylo sice schváleno v dokumentaci z roku 2008, ale toto řešení není totožné s tím, které se negativně pohledově uplatňuje na parapetních zídkách. V dokumentaci „Oprava Karlova mostu – etapa 003“ z 27.06.2008 zpracované PUDIS a.s. pod zak. č. 2-9406-0006-02 a schválené závazným stanoviskem S-MHMP 446837/2008 ze dne 30.10.2008 jsou sice dilatační spáry znázorněny, ale v jiném provedení, než se

projevují na mostě. Podle uvedené dokumentace jsou spáry vyplněny maltou a pružný tmel se má vyplňovat pouze do proříznuté spáry v šíři 5 mm, nikoliv do celé spáry. Minerální vata a měděný plech ve schváleném projektu uvedeny jsou, a tak za ně nebyl účastník řízení jakkoliv postihován. KPP není znám žádný doklad o tom, že by vyplnění spár trvale plastickou hmotou s namačkanými kamínky bylo řádně schváleno orgánem památkové péče, a považuje trvale pružný tmel v dilatačních spárách za nepovolený a narušující významně hodnoty národní kulturní památky, i když se jedná o řešení reverzibilní.

9. **nechal vyznačit na nových kamenech neopodstatněné novodobé značky,** které jen předstírají stáří zhotovení - značky jednoznačně snižují autenticitu, když na novém světlém kocbeřském pískovci se strojově přesnými plochami imitují středověké značky kameníků a snaží se vzbudit dojem starobylosti, což působí na tak opracované ploše značně problematicky. Taková praxe, která byla ale zastavena, dokládá svévolné a závazným stanoviskem neupravené jednání, které Hlavní město Praha strpělo, v tomto případě však omezenou dobu. Provedení neopodstatněných značek narušilo autenticitu kulturní památky. Z výroku bylo oproti původnímu znění v zahájení řízení vypuštěno slovo „novodobé“, aby nevznikal nesprávný dojem o tom, že se nejedná o nápodoby starých značek.
10. **provedlo zcela nové úpravy autentických kamenných kvádrů** (krácení, zmenšování, uřezání zámků se stabilizační funkcí) – krácení a zmenšování není na škodu při druhotném použití hmoty kamene náhradou za vyřazené. S ohledem na vysvětlení účastníka řízení a nemožnost fakticky zkontrolovat zabudované kameny, nelze dostatečně prokázat míru znehodnocení, a tak KPP toto jednání neuvedl ve výroku tohoto rozhodnutí a účastník nebyl postížen za uvedené jednání.
11. **použilo kocbeřský pískovec v takovém rozsahu, že jeho světlá jednolitá barva s šedými odstíny ve větších plochách neodpovídá původním pískovcům,** a narušuje vzhled a materiálovou pravdivost pláště Karlova mostu, přičemž následně provedené barevné sjednocení toto znehodnocení nevyřešilo - Podle metodické publikace „Péče o kamenné a sochařské stavební památky“ z r. 1998 vydané Státním památkovým ústavem, předchůdcem Národního památkového ústavu (dále jen „PKSSP“) bezpodmínečně platí zásada, že při výměně kamenného materiálu je nutné použít kámen stejného nebo co nejpříbuznějšího složení. Jen tak je dle PKSSP zaručeno v průběhu času příbuzné stárnutí a organické splynutí doplňků s originálem. Zvláště pečlivý musí být výběr vhodného materiálu u fasád, jejichž výtvarná kompozice využívala kamenů různého zabarvení. V těchto případech je dle PKSSP nutné rozdílnost materiálů přísně respektovat jako podstatnou složku uměleckého zjevu památky. Plochy světlého kocbeřského pískovce nerespektují diferencovanost materiálů použitých na Karlově mostě a jeho zjev dokládající hodnotu stáří a postupný historický vývoj. Heterogenita a materiálová pravdivost materiálu Karlova mostu je jedním z hodnot, které byly zvláště výrazně narušeny na straně mostu u Malé Strany. O přípustnosti použití kocbeřského pískovce nebylo orgánem státní památkové péče rozhodnuto, přičemž bylo Přírodovědeckou fakultou UK v Praze upozorněno, že použití kocbeřského pískovce je nutno považovat za „náhradní a nouzové řešení pro I. etapu opravy mostu, pokud bude zahájena v roce 2007“ a dále bylo zdůrazněno, že „z důvodu materiálové autenticity a zajištění dodávek kvalitního kamene musí být co nejrychleji dokončen průzkum vybraných

*lokalit karbonských arkóz, které lze doporučit jako nejvhodnější a staletími prověřený typ kamene na opravu lícního zdiva Karlova mostu.“ (Výběr alternativních typů pískovců pro opravu lícního zdiva Karlova mostu, PF UK v Praze, 2006). Rozhodnutí o zvolení typu kamene, které je velmi významné z hlediska naplnění ochrany kulturně historických hodnot národní kulturní památky bylo zcela nepochopitelně ponecháno neprůhlednému rozhodování v rámci subjektů zainteresovaných na stavbě. Provedená patinace vyznívá značně problematicky. Při jejím provádění došlo patrně při jednotlivých pokusech k různým výsledkům této činnosti. Podle PKSSP, by měly být lazurní nátěry omezeny jen na minimální opticky ještě účinnou míru, musí mít schopnost přirozeného smytí a zásadně je třeba vyloučit syté, celoplošné „patinační“ nátěry z pohodlnosti nahrazující lokální retuše či zakrývající nedostatky řemeslné práce. Na Karlově mostě došlo na malostranské straně k plošnému použití patinace, která vedle potlačení nevhodné světlosti kamene potlačuje vnímání nedostatku řemesla při vyzdívání parapetů, protože nejsou tak viditelné stopy po rozmazávání malty, stékance a potlačuje se zvýraznění přesahů a nepřesností kamenů na světlé ploše zdiva. Snaha potlačit působení nevhodné barevné varianty kocbeřského pískovce a řemeslné nedostatky je pochopitelná, ale k takovému postupu vůbec u tak významné národní kulturní památky nemuselo dojít při důkladném výběru kamene a zvládnutém provádění přezdívání. Kocbeřský pískovec je nevhodný i podle PhDr. Jana Eliáše, který konstatoval, že *způsobuje očividnou nevhodnou změnu ve vžitém pohledovém vyznění památky, jež je součástí městské památkové rezervace a které samo o sobě náleží k jeho kulturně historickým hodnotám. Podle posudku „byl zvolen (ať již z jakéhokoliv důvodu) pohledově nevhodný kámen – bílý kocbeřský pískovec – nesouladného bělavého odstínu, před tím v zábradlí a plášti mostu nepoužitého. To vzdor dodatečné umělé patinaci způsobuje očividnou nevhodnou změnu ve vžitém pohledovém vyznění památky, jež je součástí městské památkové rezervace a které samo o sobě náleží k jeho kulturně historickým hodnotám. Odkazem na Benátskou chartu zdůvodňující výběr kocbeřského pískovce zřetelně odlišného odstínu, je zavádějící. Svě místo může mít zmíněný odkaz jen při volbě způsobu opracování pohledového líce nových kamenů.“* Z uvedených důkazů jednoznačně vyplývá, že použití kocbeřského pískovce je z hlediska památkové péče nevhodné, tento typ neodpovídá vzhledem na mostě již použitým pískovcům. Ačkoliv v poslední fázi přezdívání parapetních zídek byla používána barevně vhodnější varianta pískovce, není materiálově zcela adekvátní náhradou za vyřazený materiál. Nevhodnost použití kocbeřského pískovce shledala i Památková inspekce MK v protokolu z roku 2008 ve spojení s rozhodnutím o námitkách k němu. Lze uzavřít, že v tomto bodě došlo k narušení materiálové pravdivosti Karlova mostu a k parciálnímu znehodnocení národní kulturní památky. (k bodu 10 výroku)*

12. **nedodržel šířku dochovaného spárování**, které je po provedeném přezdění podstatně širší – tato skutečnost se vyskytuje v celém průběhu přezděných parapetních zdí a souvisí s netradiční technologií zdění pískovcových kvádrů. Spáry prováděné na Karlově mostě jsou na celém mostě široké oproti původním, jejich tloušťka se běžně pohybuje kolem dvou až čtyř centimetrů, ale nejsou výjimkou maltové výplně podstatně širší (cca 50-100 mm), zejména tam, kde malta doplnila materiál chybějící po poškození kamene. Podle knihy Zednictví, Tradice z pohledu dneška, Jaroslav Kohout, Antonín Tobek, Grada publishing 1998, se výška ložných

spár u kamene, který se dá zpracovat do rovných ploch, dělá 4-6 mm, jinak 12-15 mm. Při zdění z nových bloků měla tedy být spára cca 5 mm. Dále se uvádí na str. 26, že aby v pohledu na zeď spáry ložné a styčné byly co možno malé, vypracuje se po hloubce kvádrů jistá část, ostatní se nechá nevypracovaná. Kámen se spouští na rozprostřenou maltu (str.36), nezdí se tedy způsobem použitým na Karlově mostě při předemětné současné opravě, kdy je malta dotlačována zvnějšku. Způsob uvedený v citované literatuře odpovídá tradičnímu řemeslu, z čehož také lze bezpečně dovodit, že způsob zdění včetně spárování a doplňování chybějících částí maltou prováděný v letech 2007-2009 je z hlediska tradiční technologie nevhodný, chybný, bez rozebrání zdí nevratný a poškozující autenticitu Karlova mostu a s těžko předvídatelnými následky pro chování parapetních zdí v budoucnu. Užší spárování parapetních zdí je doložitelné z fotografií zhotovených několik málo let před opravou (u spisu je založeno CD se snímky zachycujícími jednotlivé zídky všech polí před zahájením obnovy v r.2007) i z dochovaných částí mostu. Pohledově širší spáry na historických fotografiích vznikly překrytím úzké spáry špachtlí modelovanou maltou podle vzoru používaného v gotice nebo při opravách vsazováním nových kamenů místo dožilých, jak je to ostatně vidět na středověkých dochovaných stavbách z pískovce. Použití modelované spáry je však možné jen u klasicky stavěné zdi, u současných parapetních zdí by došlo k dalšímu optickému zesílení spár. V tomto bodě došlo jednoznačně k prokazatelnému narušení autenticity národní kulturní památky. *(k bodu 11 výroku)*

13. **původní kamenné kvádry nevracelo na původní místo** – v tomto bodu nebylo jednoznačně prokázáno znehodnocení Karlova mostu a tak KPP toto jednání neuvedl ve výroku tohoto rozhodnutí a účastník nebyl postižen za uvedené jednání.
14. **neprovádělo kamenické opravy a očištění původních kamenů** – jak dokládají snímky nejen z ohledání místa, původní kameny byly vráceny zpět bez základních oprav a očištění, což jen za dobu provádění prací nepochybně způsobilo urychlení degradace kamenů. Povrch kamenů zůstal otevřený, s kavernami nebo jsou pozorovatelné trhliny. Jakkoliv kamenické opravy a očištění mělo být provedeno v rámci plnění povinností vlastníka kulturní památky, zmírňování následků přirozené degradace kamenů nemá s obnovou mostovky a parapetů Karlova mostu a činností účastníka řízení přímou souvislost, a tak KPP v tomto bodě nevyvozuje odpovědnost za protiprávní jednání, jehož posuzování spadá do kompetence místně příslušného orgánu státní památkové péče.
15. **zakracovalo autentické kvádry madla**, přičemž došlo k odštípnutí hran a křivým řezným plochám, které nebyly dále opracovány – toto prokazuje protokol Památkové inspekce MK a výsledky ohledání místa, tento způsob znehodnocování se dá zařadit k problematice bodu č. 1, tj. k nízké řemeslné úrovni prováděných zásahů včetně následků na hodnotách Karlova mostu. *(k bodu 12 výroku)*
16. **nové bloky nechalo zhotovit v rozměrech, které ne vždy odpovídají původním kamenům** – docházelo k nahrazování větších kamenů menšími, což způsobilo ve spojení s nezvládnutým spárováním neodpovídající uspořádání, které se pohledově uplatňuje a narušuje tak vypovídací hodnotu Karlova mostu. Toto dokládá protokol Památkové inspekce z r. 2008 společně s rozhodnutím o námitkách proti němu. *(k bodu 13 výroku)*

17. **hrubě narušilo kamenorez**, zábradlí je v zásadním rozporu s jeho původní podobou – například pole XIII B, XIV B, XVA a B mají zásadní nesrovnalosti v kamenorezu jak v porovnání se stavem před obnovou, tak s historickými fotografiemi. Lze sice namítat, že kamenorez byl hrubě narušen při plombování při předchozích opravách, ale zde se projevila nepřipravenost obnovy parapetů, když se zjevně v bezradnosti nad dalším postupem vytvářely účelové úpravy z nově nařezaných kamenů neodpovídající historickým pramenům, a hrubě znehodnocují vnímání Karlova mostu jako autentického dokladu umu středověkých stavitelů. Došlo tak k dalšímu dílčímu znehodnocení. Narušení kamenorezu dokládá protokol Památkové inspekce z roku 2008, fotografie pořízené před a po opravách a „Soupis vad a nedodělků“ NPÚ. Nerespektování kamenorezu (spárořezu) dokládá i fotografická příloha k protokolu o výsledku kontroly postupu MHMP OKP ze dne 17.03.2010 (foto 10a +10b). *(k bodu 14 výroku)*
18. při aplikaci izolace mostovky **odsekávalo kameny zasahující pod mostovku**, pateční kameny vyměňovalo za nové, prořezávalo drážky do nových i původních kamenů a znehodnotilo jejich povrch nástřikem izolace a asfaltovým tmelem – skutečnost, že došlo ke znehodnocení asfaltovým tmelem nebyla prokázána, nicméně k nástřiku izolace na kameny došlo, jak dokládají záběry pořízené při aplikaci nástřiku. Za asfalt byly považovány černé dilatační a kontrakční pásy. Jakkoliv lze považovat prořezávání drážky v celé délce mostu za velmi problematické, v souladu s názorem ministerstva kultury je třeba nástřik izolace a prořezání drážky považovat za povolenou úpravu, za níž nelze ukládat sankci. Odsekávání nosů na historických patečních kamenech považuje PhDr. Eliáš za vážný zásah do materiální podstaty památky. Tímto zásahem do materiální podstaty národní kulturní památky došlo také k jejímu částečnému znehodnocení. *(k bodu 15 výroku)*
19. **mostovku zhotovilo bez použití tradičních materiálů** odpovídajících národní kulturní památce (zejména se jedná o beton o celkové tl. až 63 cm, plastbeton, polystyren, geotextilie, metakrylátová izolace Eliminator s drenážní rohoží) – Provedení mostovky bez použití tradičních materiálů bylo schváleno závazným stanoviskem, a tak v souladu s názorem ministerstva kultury KPP toto jednání neuvedl ve výroku tohoto rozhodnutí a účastník nebyl postižen za uvedené jednání.
20. **pro doplnění chybějící dlažby použilo dosud na mostě nepoužitou žulu pavlovskou, ačkoliv je dostupná původní boršovská** – podle podkladů, které má KPP k dispozici, tj. ZPP, došlo k této záměně. I když KPP považuje takové jednání v rozporu s požadavkem památkové péče na náhradu ve stejném materiálu (viz výše – PKSSP) a podmínkou č. 27 závazného stanoviska č.j. MHMP 180521/2005, nespatřuje v tom KPP závažnější škodu na kulturních hodnotách Karlova mostu a součást znehodnocení Karlova mostu, a tak KPP toto jednání neuvedl ve výroku tohoto rozhodnutí a účastník nebyl postižen za uvedené jednání.

4. K připomínkám vzneseným v průběhu řízení účastníkem řízení:

4.1 Nesouhlas s postupem KPP - účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 19.03.2010 zásadně nesouhlasil s postupem, kdy podle slov jeho zástupce byla při místním ohledání dne 24.02.2010 vypracována (pořizována) fotodokumentace a následně po

provedení důkazu ohledání použita pro bližší specifikaci předmětu ohledání. Dále namítal, že k tomuto se nebude mít možnost jakkoliv vyjádřit. Ohledání mělo být dle účastníka řízení provedeno určité, měly být specifikovány jednotlivé popisy případných nedostatků tak, aby bylo zřejmé, kterých konkrétních kamenů, spár či jiných věcí se týká. Postup správního orgánu při provádění důkazu ohledání považujeme za neobjektivní, účelové a v rozporu se základními zásadami správního řádu. V průběhu ohledání nebyla dle zástupkyně účastníka řízení účastníkům řízení dána možnost vyjádřit se ke zjištěným skutečnostem, přičemž vzhledem k předmětu ohledání a jeho rozsahu bylo toto žádoucí. Možnost vyjádření účastníků k protokolu po jeho sepsání je vzhledem k rozsahu věci nedostačující a vzhledem k neurčitosti ohledání téměř nemožné. Dále zástupkyně účastníka řízení namítala účast Ing.arch. Z. Chudárka při ohledání věci. K tomu KPP uvádí, že důkaz ohledáním věci se provádí smyslovým vnímáním vlastností nebo stavu věcí pracovníky (či pověřenými osobami) správního orgánu, ohledání je dle KPP každý postup, jímž se správní orgán vlastním pozorováním přesvědčuje o předmětu řízení. Stav mostovky a parapetů zachycený na fotografiích dokládá reálnou skutečnost, tj. stav Karlova mostu po provedených opravách ke dni 24.02.2010. V rámci tohoto řízení nebylo účelem a cílem ohledání místa provést podrobný popis a rozbor provedení každého kamene, jeho poškození, petrografickou analýzu, zkoumání biotického napadení, způsob aplikace malty, tloušťku spár, opracování atp. Takový detailní rozbor při ohledání věci není nezbytný pro dokazování znehodnocení Karlova mostu a zároveň na takové vědecké zkoumání nemá KPP kapacity. KPP nehodlal v rámci prošetřování podezření na znehodnocení národní kulturní památky vstupovat do role řešitele vědeckého výzkumu jako například provádí od 01.04.2009 na Karlově mostě společnost MOTT MACDONALD Praha, spol. s r.o. společně s ČVUT za podpory ze státního rozpočtu ve výši 7 084 000,- Kč (projekt FRTI1/381). Nejedná se tedy o následnou bližší specifikaci předmětu ohledání, když předmětem ohledání byl Karlův most, jedná se o zachycení stavu části Karlova mostu k uvedenému datu, což mělo potvrdit či vyvrátit tvrzení v různých zdrojích, které byly podkladem pro zahájení řízení z moci úřední, a sloužit k následné komparaci stavu před obnovou a stavu po provedení obnovy. KPP nařídil ohledání věcí proto, aby úředníci KPP vlastními smysly vnímali stav věci, nenařídil ústní jednání spojené s ohledáním věci s diskuzí nad každým detailem parapetu či mostovky, při které by nepochybně byla odváděna pozornost od hlavního účelu ohledání, kterým je vnímání a zachycení aktuálního stavu. Ke všem podkladům včetně fotodokumentace pořízené při ohledání místa se měl účastník možnost vyjádřit, a jeho práva nebyla zkrácena. Pokud se týká účasti Ing.arch. Z. Chudárka, zaměstnance Národního památkového ústavu, ústředního pracoviště, při ohledání věci, KPP k tomu uvádí, že byl přizván jako zástupce odborné organizace státní památkové péče v souladu s naplňováním ustanovení § 32 odst. 2 písm. c), f) a g) a § 34 odst. 1 památkového zákona. Z uvedených ustanovení vyplývá, že Národní památkový ústav jako odborná organizace státní památkové péče poskytuje odbornou pomoc orgánům veřejné správy včetně krajských úřadů při výkonu jejich pravomocí, tj. i při ohledání Karlova mostu a úložiště kamenů v pražské ulici „Na Šutce“ a bylo tedy plně v souladu s právním řádem, když si KPP přizval na případnou odbornou pomoc pracovníka Národního památkového ústavu, který má o průběhu prací a jejich výsledku z hlediska památkové péče mnohem větší přehled než úředníci KPP, kteří se pochopitelně neúčastnili kontrolních dnů stavby ani dalších jednání na místě jako Ing.arch. Zdeněk Chudárek.

4.2 Připomínka o neobjektivnosti KPP při zahájení řízení – KPP měl podle jeho názoru ostatečně podložené zahájení řízení na základě výše uvedených pramenů.

4.3 K jednotlivým námitkám podle bodů zahájení řízení:

k námitce č.1. *Viditelné plochy pískovcových kvádrů jsou ručně opracovány rýhováním (šalírováním), jak určila komise složená z odborníků navržených NPÚ ÚP, která se k tomu účelu sešla 1. a 6. listopadu 2007. Byla tak v souladu s Benátskou chartou z roku 1964 zvolen rukopis této opravy, který by ji měl odlišit od ostatních zásahů.* – žádná komise odborníků nemůže nahradit rozhodovací pravomoc příslušného orgánu státní památkové péče. Šalírování bylo provedeno v rozporu se zákonem, a jestliže jeho provedení narušilo hodnoty Karlova mostu, lze za takové jednání považovat za dílčí útok pokračujícího správního deliktu podle § 35 odst. 2 písm. a) památkového zákona.

k námitce č.2. *provedla práce způsobem bez respektu k tradičním technikám kamenického řemesla – není provedeno lemování, pemrlování nebo opracování zrnovákem a mezi jednotlivými kusy jsou značné rozdíly v povrchovém opracování rýhovačkou či pemrlicí, ve velkém rozsahu je používáno strojní zpracování bez ohledu na zpracování původních kamenných bloků. I zde platí, co bylo napsáno k bodu 1. Komise zvolila způsob provádění povrchové úpravy tak, jak je prováděna. Nepřála si ani lemování, ani pemrlování ani jiný způsob. Bylo určeno, že všechny nové kameny vkládané při této opravě budou opracovány jednotně, aby tato oprava měla jednotný rukopis. Stejnou tendenci je možné pozorovat i na kamenech z minulých oprav.* – k tomu KPP dodává, že úsilí o záměrné odlišení vede k roztržitosti výrazu kulturní památky, což se stalo bohužel v posuzovaném případě. Rozhodování o způsobu provádění povrchové úpravy kamenů komisí přímo na stavbě není upraveno památkovým zákonem, a tak došlo k nezákonnému přenesení rozhodovací pravomoci v oblasti ochrany památkových hodnot. O způsobu povrchové úpravy mělo být rozhodnuto předem podle § 14 odst. 1 památkového zákona. Komise, i kdyby se skládala ze světových kapacit architektury, stavebnictví a památkové péče, nemůže mít rozhodovací pravomoc a jakékoliv odkazy na její rozhodování na stavbě jen rozměňují odpovědnost za kroky učiněné při stavbě.

3. *provedla demontáž kamenného zábradlí za poškozování kamenných bloků; rozebírání zábradlí bylo prováděno s největší možnou opatrností. Je ovšem velmi těžké zcela bez poškození rozebírat zdivo, jehož kvádry jsou spojeny aktivovanou cementovou injektážní směsí, která má daleko vyšší pevnost než použitý kámen a která se s pórovitým pískovcem dokáže dokonale spojit. Společnost AVERS si zajistila na příklad prstencovou pilu s hloubkou řezu 240 mm (nejmodernější technický prostředek), což při tloušťce zábradlí 400 mm umožňuje úplně proříznutí spár.* – rozebírání bloků spojených cementovou maltou je jistě obtížný úkol a prstencová pila je sice nejspíše nejrychlejší prostředek, ale dle názoru KPP bylo možné postupovat opatrněji, aby nedocházelo k tak četnému poškození kamenů. Prstencová pila s hloubkou řezu 240 mm sice teoreticky umožňuje úplně proříznutí spáry, ale pokud by se tomu tak dělo, nedocházelo by k ulámaním rohů. Jak vyplývá z charakteru mostu, z vnější strany se podstatně hůře manipuluje s poměrně těžkým strojem než z vnitřní, a proto s velkou pravděpodobností docházelo pravidelně jen k

naříznutí a následnému oddělení odtržením. Svalovat veškerá poškození na cementovou injektážní směs je velké zjednodušení, které vypovídá o snaze překrýt nedostatečnou technologickou přípravu rozebírání parapetů, které probíhalo masivně bez dostatečného respektu k národní kulturní památce.

4. vyřazovala autentické kamenné bloky v dobrém stavu a některé z nich drtila bez řádného posouzení a možnosti druhotného použití; Každý kamenný kvádr rozebraného zábradlí byl posouzen komisí, která rozhodla o jeho možném vrácení do konstrukce. Nebyl vyřazen žádný kvádr v dobrém stavu a drceny byly jen kameny bez jakékoliv historické a technické hodnoty, kusy pískovce slepené injektážní směsí. Komise k hodnocení kamenů byla složena z památkáře, geologa, kameníka, zástupce následného správce, tedy Technické správy komunikací, dodavatele a mandátáře investora. Tato komise byla doplněna o zástupce OKP MHMP dopisem ředitele OKP ze dne 15.1.2009 –s ohledem na absenci relevantních dokladů o stavu kamenů prošlých drtičkou nelze posoudit historickou a technickou hodnotu rozdrčených kamenů. Posuzování komisí bez předem zákonně nastaveného režimu je jedním z mnoha mimo- až protizákonných kroků provedených při realizaci opravy. Rozhodování o kamenech bylo tak více či méně neformální, památkář ve smyslu pracovníka Národního památkového ústavu nemá rozhodovací pravomoc, orgán státní památkové péče se začal účastnit této komise až po 16 měsících a rozhodování bylo ze strany účastníka řízení ponecháno pouze na jednotlivcích, kteří zrovna daný den měli čas a na jejich momentálním názoru.

5. kamenné bloky nesrovnala v lícové ploše, osadilo je nerovně a nepřesně a nebyla dodržena vertikální linie; Kamenné kvádry jsou osazeny s přesností požadovanou schváleným technologickým postupem. Zdivo parapetního zábradlí musí ale navazovat na často velmi nerovný povrch zdiva pod nulovou spárou a původní kameny bývají různé tloušťky. Tak je v některých případech až po vyzdění volena míra přizpůsobení povrchu jednotlivých kamenů celkovému vzhledu. Problémy vznikající z tohoto titulu jsou průběžně řešeny a po dokončení jednotlivých polí zábradlí je prováděna předpřejímková prohlídka vždy za účasti památkového dohledu. Při této prohlídce jsou ještě doladovány některé detaily. - Technologický postup a přípustné míry tolerance si nastavili sami zhotovitelé v průběhu měsíců od počátku oprav, jak dokládají zápisy z kontrolních dnů, nikoliv orgán státní památkové péče, když ve schváleném projektu nebylo přezdívání parapetních zdí prakticky vůbec řešeno. Problémy s nulovou spárou jsou evidentní i po skoro třech letech od zahájení akce, když se nerovnosti způsobené degradovaným kamenem doplňovaly vrstvami malty a plombami, což dokládá porovnání stavu před a po přezdění. Podle názoru KPP byl tento problém zapříčiněn nedostatečnou předchozí přípravou přezdívání a zejména zvoleným postupem opravy, kdy se na neopravenou a někdy i vykloněnou poprsní zeď staví znovu parapetní zeď. Při další etapě opravy bude podle našeho názoru způsobovat výměna kamenů pod tzv. nulovou spárou obtíže. Vázanost nulovou spárou byl logický nesmysl, když most tvoří jeden celek, a vůbec oprava zdi, kdy se napřed přezdí horní část a až následně řeší její podklad, je podle názoru KPP nesprávná. Věcnou správnost zvoleného řešení KPP neposuzuje, ale zvolené řešení má vliv na vnímání mostu jako dokladu řemeslné zručnosti. Skutečnost, že kameny nemají standardizovanou velikost, účastník řízení jistě věděl a měl s ní počítat.

6. sesazovala a spárovala kamenné zábradlí takovým způsobem, že vznikly rozsáhlé maltové výtoky hluboce vpité do kamenných bloků a došlo k znečišťování bloků při vymývání spár; Zde se jedná o nedorozumění. Dešťová voda po mnoho let protékala a prosakovala zdívem mostu a vyplavovala vápnité částice malty. Ty se usazovaly na líci zdiva a vzniklé vápnité výluhy teď v některých pozorovateli budi dojem znečištění maltou. Vápenné výluhy je od znečištění vyteklou maltou velmi snadné rozeznat. Jejich případné odstraňování bude předmětem připravované další části opravy, opravy kamenného pláště. - KPP si je vědom vyluhování složek vápenné malty a následných stop na zdivu, které zachycují záběry před přezdívaním. Na přezdívaných parapetech došlo ale nepochybně k výtokům malty, k vymývání spár a rozmazání složek malty po okolní ploše ve zjevné snaze potlačit efekt neumětelsví. Následky takového počínání jsou zjevné například u schodiště na Malé Straně a dokládá to i posudek prof. Siegla z roku 2008, i ZPP.

7. použila různě barevnou a hrubou maltu vysoké pevnosti, která neumožňuje přirozenou dilataci, a již ve spárách praská; Malta používaná při zdění byla vybrána z malt navržených dodavatelem stavby. Výběr malty respektoval vyjádření doc. Přikryla z Univerzity Karlovy a vyjádření Ing. Kopecké, v té době vedoucí laboratoře NPÚ ÚP. Vybraná a používaná malta MAPE Antique MS je poddajnější než staré např. gotické malty. - viz. níže. KPP podotýká, že „gotické malty“ nejsou v této připomínce definovány. V gotice nebyl používán jednotný druh malty, účastník řízení zřejmě měl na mysli malty tzv. římské, z hydraulického vápna, případně s pucolánovou příměsí. KPP nechápe, jak si účastník řízení může dovolit srovnávat maltu MAPE s „gotickou maltou“, která v tehdejší době nemohla mít standardizované vlastnosti umožňující srovnávání. Středověcí stavitelé neznali normy ČSN, EN a certifikáty ISO a malty se míchaly podle dostupných receptur, surovin a účelu. Fakt, že v gotice se používaly i tak tvrdé malty, neodůvodňuje použití italské malty, když se používaly i malty měkčí a podstatně odlišným způsobem. Malta MAPE Antique MC (nikoliv MS, jak je uvedeno ve vyjádření) nebyla schválena předem orgánem státní památkové péče podle § 14 odst. 1 památkového zákona, laboratoř NPÚ ani doc. Přikryl nemá rozhodovací pravomoc k určení či schválení druhu malty.

8. provedla dilatační spáry, které se velmi negativně pohledově uplatňují, trvale pružným tmelem skrývající minerální vatu a měděný plech, přičemž do povrchu tmelu byly zamačkány kamínky pro pohledovou imitaci přírodního materiálu; Karlův most je cca 500 m dlouhá zděná konstrukce založená pevně, tedy neposuvně na patnácti pilířích a dvou koncových opěrách. Objemové změny od změny teploty představují vedle vlastní tíhy největší zatížení pro konstrukci jako celek a pro zábradlí to je prakticky jediné zatížení, kterým je skutečně namáháno. Síly jsou natolik velké, že jim nelze čelit pevností materiálu, ale naopak je nutné umožnit konstrukci potřebné pohyby. Je nutné si uvědomit, že to platí pro konstrukci mostu jako pro celek a je to příčinou systému trhlin ve zdivu, tím spíš se to projevuje v zábradlí, kde jsou tyto pohyby největší. Pokud bychom chtěli předejít trhlinám zcela, museli bychom buď zábradlí oddělit kluznou spárou od zbytku mostu, tedy muselo by ležet na kluzné vrstvě a být odděleno od podstavců soch, nebo by muselo být rozděleno svislými spárami na úseky dlouhé cca 2 m, nebo by místo malty musel být použit trvale plastický tmel v celém rozsahu zdiva. Uvedené

možnosti jsou daleko méně přijatelné, než řešení s poddajnými spárami u podstavců soch. Přijaté řešení bohužel vznik trhlin zcela nevylučuje, výrazně ale snižuje jejich četnost a šířku. Navržené řešení je nejlepší, jaké bylo v době projektování i tvorby technologického postupu známo a o lepším řešení nikdo z účastníků výstavby neví. - těleso mostu tvoří jeden celek a s dilatacem a pohybem kamenné konstrukce se musí vypořádat všechny velké stavby, ať už jsou z pískovcových bloků, žuly nebo betonu. Samozřejmě lze souhlasit s tím, že konstrukci je nezbytné umožnit pohyby vyrovnávající změny. Problémy s praskáním spár a neúčinnost zvolené dilatace jen potvrzují nevhodnost přijatého řešení dilatace v rozporu s principy památkové péče a památkovým zákonem, když nebylo přistoupeno k tradiční a staletými ověřené technologii zdění, kde malta netvoří významný nosný prvek, ale pouze spojovací a není nanášena v tak silných vrstvách, v nichž se energie nemá kam uvolnit.

9. nechala vyznačit na nových kamenech neopodstatněné novodobé značky, které jen předstírají stáří zhotovení; Znaky na povrchu několika nových kamenů nic nepředstírají, jsou to dnešní kamenické značky dnešních kameníků tak, jak je používají. Když někteří z představitelů vedení stavby viděli, jak jimi kameníci označují svoji práci na plochách určených do malty, vybídli je, aby je jako dekorační prvek, provedli na viditelných površích. Vzhledem k nepříznivé reakci některých příslušníků odborné veřejnosti od toho bylo ale upuštěno a další kameny označovány nejsou. – zde KPP zopakuje, že značky snižují autenticitu, když na novém světlém kocbeřském pískovci se strojově přesnými plochami imitují středověké značky kameníků a snaží se vzbudit dojem starobylosti, což působí na tak opracované ploše značně problematicky. Taková praxe, která byla ale zastavena, dokládá svévolné a závazným stanoviskem neupravené jednání, které Hlavní město Praha strpělo, v tomto případě však omezenou dobu. Provedení neopodstatněných značek narušilo autenticitu kulturní památky a představuje jeden z dílčích útoků znehodnocujících Karlův most.

10. provedla zcela nové úpravy autentických kamenných kvádrů (krácení, zmenšování, uřezání zámků se stabilizační funkcí); Přesný význam pojmu „autentický“ kvádr je v případě kamenů zábradlí Karlova mostu trochu nejasný. Je jistě rozdíl mezi historickým kvádrem druhotně použitým, mezi kameny z opravy po povodni 1890 a kameny z posledních oprav šedesátých, sedmdesátých a osmdesátých let. Kvádry byly kráceny jenom v případě, kdy zkrácením byla oddělena z nějakých důvodů nepoužitelná část kamene, aby bylo možné vrátit do konstrukce alespoň zbytek. Zámky se vyskytují jenom u malého procenta kamenů v horní vrstvě zábradlí. To procento je tak malé, že není možné v žádném případě mluvit o stabilizační funkci. Při vyjímání prvního kamene je zapotřebí proříznout styčné spáry po obou stranách tohoto kamene. Předem nikdo neví, jestli tam zámky jsou a bez proříznutí nelze první kámen vyjmout. Tedy, pokud došlo k uříznutí zámků, jednalo se vždy pouze o první vyjímání kámen. - autentický kámen byl zde použit ve smyslu dochovaných kamenů ve stavu před opravou zahájenou v srpnu 2007. Rozdíly v historické hodnotě existují, ale jakýkoliv opracovaný kámen byl dokladem zručnosti a rukodělné práce minulých generací a byl součástí národní kulturní památky.

11. použila kocbeřský pískovec v takovém rozsahu, že jeho světlá jednolitá barva s šedými odstíny ve větších plochách neodpovídá původním pískovcům a narušuje

vzhled a materiálovou pravdivost pláště Karlova mostu, přičemž následně provedené barevné sjednocení toto znehodnocení nevyřešilo; Kocbeřský pískovec byl zvolen na návrh odborníků z Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy, kteří jej vyhodnotili jako jednoznačně nejvhodnější. Je používán od zahájení akce se souhlasem památkářského dohledu i dozoru. - viz odůvodnění KPP výše.

12. nedodržela šířku dochovaného spárování, které je po provedeném přezdění podstatně širší; Kromě jasně vymezených výjimek jsou do zábradlí vraceny původní kameny nebo jejich tvarové kopie. Vzdálenost mezi podstavci soch i výška zábradlí jsou o vyždění stejné jako před opravou. Pro zvětšování spár tu nezbyvá žádný volný prostor. Spáry jsou v průměru v každém poli stejné jako před opravou. - účastník řízení své tvrzení nijak nepodložil, a ani nemohl, protože nebylo zpracováno zaměření spár před přezdíváním, respektive jejich šířky. Stejně tak není doloženo, o kolik se zmenšili kameny oproti původnímu stavu při rozebírání zdi. Jak sám účastník řízení tvrdí, cementová malta se dobře propojovala s pískovcem, a tak z toho vyplývá nevyhnutelnost ztráty kamene při odstraňování cementové směsi tak, aby tato směs nemohla dál negativně působit na kámen. Dále viz odůvodnění KPP výše.

13. původní kamenné kvádry nevracela na původní místo; Původní kvádry jsou buď vyřazovány, nebo vraceny na původní místo. Pouze v případě, že je z některého kamene použitelná jen část, může v zájmu navrácení co největšího počtu kamenů do konstrukce nahradit jiný vyřazený kámen nebo být použita k jeho opravě. – viz odůvodnění KPP výše.

14. neprováděla kamenické opravy a očištění původních kamenů; Kamenické opravy a čištění kamenů jsou prováděny podle zásad stanovených před zahájením prací a v rozsahu daném rozhodnutím komise pro hodnocení kamenů, jejímiž členy jsou jak zástupce NPÚ ÚP, tak i zástupce OKP MHMP – viz odůvodnění KPP výše.

15. zakracovala autentické kvádry madla, přičemž došlo k odštípnutí hran a křivým řezným plochám, které nebyly dále opracovány; V případě, že konec některého z kamenů „madla“ byl značně poškozen, doopravdy byla situace několikrát řešena jeho zkrácením. Tím bylo umožněno ponechat v zábradlí alespoň zachovalou část. Pokud budou při přejímkových prohlídkách nalezeny ostré nebo odštípnuté hrany, budou před předáním díla opraveny. – viz odůvodnění KPP výše.

16. nové bloky nechala zhotovit v rozměrech, které ne vždy odpovídají původním kamenům; Nové bloky byly zhotoveny vždy v rozměrech, které odpovídaly kamenům, které měly nahradit. Výjimky se vyskytují pouze tehdy, když

a) v příslušné řadě došlo ke zkrácení kamene z výše uvedených důvodů a zkrácení bylo nutno kompenzovat,

b) když byl nahrazován kámen pod stožár VO a ten původní byl příliš krátký a nezbyvalo by po stranách rozvodné skříňky dostatečné uložení,

c) když byly nahrazovány kameny, které nebyly na celou tloušťku zábradlí, a kmenořez jednoho líce neodpovídal kmenořezu líce druhého.

– viz odůvodnění KPP výše.

17. hrubě narušila kamenožez, zábradlí je v zásadním rozporu s jeho původní podobou; Kamenožez byl upraven pouze v případech uvedených u bodů 15 a 16. – toto tvrzení neodpovídá zjištěním – viz odůvodnění KPP výše.

18. při aplikaci izolace mostovky odsekávalo kameny zasahující pod mostovku, pateční kameny vyměňovala za nové, prořezávalo drážky do nových i původních kamenů a znehodnotilo jejich povrch nástřikem izolace a asfaltovým tmelem; Úpravy kamenů pro napojení izolace byly prováděny v souladu se schváleným projektem a rozhodnutím komise pro hodnocení kamenů. Asfaltový tmel na stavbě používán není. – viz odůvodnění KPP výše.

19. mostovku zhotovila bez použití tradičních materiálů odpovídajících národní kulturní památce (zejména se jedná o beton o celkové tl. až 63 cm, plastbeton, polystyren, geotextilie, metakrylátová izolace Eliminátor s drenážní rohoží); Všechny uvedené materiály byly použity podle schváleného projektu – materiály použité ve styku s kameny (tmel, dilatační profily) projekt schválený pro stavební povolení neřešil a snaha o legalizaci postupu na stavbě proběhla až závazným stanoviskem z 30.10.2008, tj. po více jak roce od zahájení opravy Karlova mostu. Za toto jednání není vlastník národní kulturní památky postihován.

20. pro doplnění chybějící dlažby použila dosud nepoužitou žulu pavlovskou, ačkoliv je dostupná původní boršovská; - viz níže. Kostky pro doplnění dlažby byly vybírány v rámci kontrolních dnů, jedinými kritérii byla dostupnost a materiálová věrnost předloze. – za toto není účastník řízení postihován.

4.4 znalecký posudek prof. Siegla z roku 2010

Pokud se týká znaleckého posudku, který si KPP nechal vypracovat u prof. Siegla v únoru 2010

uvádí KPP k osobě znalce jen to, že prof. Petr Siegl jako soudní znalec a odborník splňuje veškeré předpoklady pro posouzení projednávané věci a proto bylo dne 16.9.2010 rozhodnuto o jeho nepodjatosti. Avšak z důvodu dosud nerozhodnutého odvolacího řízení o podjatosti znalce prof. Siegla nebylo z opatrnosti k znaleckému posudku prof. Siegla z roku 2010 při posuzování míry znehodnocení v novém projednání přihlíženo.

4.5 KPP ustanovil znalce PhDr. Eliáše a provedl důkaz znaleckým posudkem, a tak došlo k vyhovění účastníkovi řízení a jeho námítky z 30.09.2010.

4.6 KPP není zaujatý vůči účastníkovi řízení. Skutečnost, že podklady jednoznačně prokazují znehodnocení Karlova mostu, nemůže být důvodem pro konstatování zaujatosti správního orgánu vůči účastníkovi řízení. Uváděný příklad závěru ze zprávy UNESCO nejsou vytrženy z kontextu, jednalo se o citaci návrhu resp. konečného znění bodu 6 rozhodnutí WHC zn. 34.COM 7B.82.

4.7 KPP vyhověl účastníkovi řízení i pokud se týká prodloužení lhůty pro vyjádření k podkladům rozhodnutí, i když rozsáhlý spisový materiál mu měl být znám, jelikož podle něj prováděl resp. měl provádět obnovu Karlova mostu.

4.8 Pokud se týká rozsahu dokazování při umožnění vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ze dne 16.09.2010, KPP považoval dostupné podklady za dostatečně prokazující znehodnocení národní kulturní památky Karlův most. Opakovaná citace nemožnosti zajistit interdisciplinární expertní posouzení se vztahuje k poněkud neurčitěmu odůvodnění odvolacího správního orgánu a z toho vyplývající značné obtížnosti, nikoliv k neschopnosti KPP posoudit znehodnocení Karlova mostu.

4.9 K rozsahu dokazování KPP uvádí, že shromážděné důkazy a podklady zcela postačují k učinění závěru o znehodnocení Karlova mostu při obnově parapetních zdí. Není proto nezbytné ustanovovat dalšího znalce. Argumentace účastníka řízení důvody uvedenými v podnětu k atrakci ze dne 23.08.2010 a vytrženými z kontextu je sice z jeho hlediska pochopitelná, ale není případná. Mimořádná obtížnost případu a domnělá nezbytnost interdisciplinárního expertního posouzení vycházela z ne zcela určitého a jednoznačného odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu, nikoliv z nedostatečně zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Vymezení dílčích útoků ve výroku je stanoveno tak, že ustanovení dalšího znalce ani hlubší interdisciplinární posouzení není nezbytné, protože spisový materiál naprosto jednoznačně prokazuje znehodnocení Karlova mostu při obnově parapetních zídek, když se v souladu s názorem ministerstva kultury považuje zhotovení mostovky za povolené.

5. Okolnosti provádění prací na Karlově mostě

5.1 Nepřipravenost obnovy

Ze záznamů z kontrolních dnů (KD) vyplývá mimo jiné značná nepřipravenost obnovy Karlova mostu. Až po zahájení prací na Karlově mostě v srpnu 2007 se začal řešit postup rozebírání a zdění parapetních zdí (záznam z KD č.1 z 28.08.2007). Dne 04.09.2007 se teprve začalo uvažovat o rozhodování o povrchové úpravě pohledových ploch kamenných kvádrů zábradlí (KD č.2). Návrh kotvení kamenů nesoucích sloupy osvětlení zpracovával od září 2007 AVERS (KD č.3), o této záležitosti jako o mnoho jiných nebylo rozhodnuto předem. Mandatář investora, tj. MOTT MACDONALD, Praha spol. s r.o. (MMD) také teprve 12.09.2007 oznámil výběr lomu v Kocbeřích u Jaroměře jako zdroj pískovce pro přezdívání parapetního zábradlí Karlova mostu. Teprve v první polovině září 2007 se zkoušel izolační systém Eliminátor, a to s negativním výsledkem. V září 2007 také probíhalo rozebírání parapetů, ačkoliv nebyl schválen postup jejich rozebírání. Dále se řešilo napojení parapetů na podstavce soch a malty (KD č.6). V záznamu ze dne 7.10.2007 (KD č.7) se také poprvé objevuje, že budou použity malty MAPEI a REMMERS bez uvedení, kdo o tom rozhodl. Také byl chystán pokus pro povrchovou úpravu zábradlí s vyřazenými kameny, které vyberou kameníci. Dne 15.10.2007 se sešla komise, která dohodla postup prací a schválila možnost zničení kamenů u soch Salvátora a sv. Kosmy a Damiána. Dilatační spáry se silikonovým tmelem, měděným plechem, maltou a minerální vatou byly dohodnuty na KD č.11 dne 06.11.2007. O úpravě pohledových ploch bylo až 06.11.2007 konstatováno, že budou provedeny šálírováním. O nejednotnosti názoru zainteresovaných osob v průběhu prací svědčí i požadavek Ing. Zemánka z TSK (uvedený v záznamu z KD č.15 z 11.12.2007) na zdrsnění ložných ploch nových kamenných kvádrů, aby tím byl přizpůsoben povrch nových kvádrů povrchu kvádrů starých. Toto přání bylo motivováno snahou zabránit nerovnoměrnému přenosu sil a tím zvyšování napětí ve starých kvádrech na úkor

v napětí v kvádrech nových. Dále se v zápisu uvádí (citace): „Zástupci dodavatele SMP tlumočili názor pracovníků společnosti AVERS, dodavatele kamenických prací. Tito se s podobným způsobem úpravy ložných ploch kamene při rekonstrukcích památkových ani jiných objektů zatím nesetkali. Stejný byl i názor společnosti MAPEI, výrobce zdicí malty i Ing. arch. Šefců, zástupce NPÚ. Vzhledem k tomu, že v polích XIV a XV budou tvořit nové kvádry souvislou vrstvu, není tu nebezpečí nerovnoměrnosti, jíž se obávají zástupci TSK. Proto bylo rozhodnuto neupravovat zatím řezané ložné plochy nových kvádrů.“ K tomu lze podotknout, že pokud zápis není zkreslený, zúčastnění zřejmě neviděli rozebírané kvádry, které byly opracovány ze všech stran. V záznamu z KD č. 17 konaného dne 08.01.2008 bylo upozorněno Ing. arch. Šefců na velice nepříznivé působení souvislých pásů nových kamenů v zábradlí a navrhuje umělou patinaci. Následující kontrolní den se řešilo i obarvování malty a návrh nových dvířek veřejného osvětlení, přičemž přítomní měli možnost vytvořit jednoduché návrhy jejich podoby. Pro dokreslení nedostatečné přípravy obnovy parapetních zdí lze uvést ze záznamu z KD č. 25, že Ing. arch. Šefců předložil návrh na výtvarné řešení litinových dvířek rozvodných skříněk pod stožáry VO a jeho návrh byl všemi přítomnými shledán jako nejvhodnější k provedení. K problému přípustného poškození nových kamenů před osazením bylo dohodnuto následující: Poškození rohů je přípustné do 20 až 25mm na jedné straně, poškození hrany v délce 50mm. Kameny s poškozením přesahujícím uvedené meze mohou být osazeny jenom pod podmínkou, že budou kamenicky opraveny. Způsob opravy bude volen na místě za účasti zástupce NPÚ a MMD. Pro dodatečné spárování budou ponechány spáry volné na hloubku 30mm, ne méně než šířka spáry, u spár do 8mm minimálně 15mm. Dne 30.01.2008 bylo dle záznamu z KD č.25 uskutečněno jednání o možnostech patinace povrchu nových kamenů s následujícím závěrem: „Přítomní odborníci se shodli na tom, že předat veřejnosti opravený most s bílými pásy na bocích není možné, a že umělá patinace povrchu kamenů je potřebná. Musí být ovšem provedena prostředky, které neovlivní přirozené stárnutí kamenů, nezmění nasákavost a paropropustnost a nezavlečou do kamene cizorodé organické látky, které by mohly být živnou půdou mikroorganismů. Dohodli se na tom, že na nejbližším kontrolním dnu bude zhotovitel stavby vyzván aby nabídl způsob provedení patinace při dodržení uvedených podmínek a aby byly v co nejbližší době provedeny zkoušky na kamenech ze stejného materiálu a se stejnou povrchovou úpravou. Zkoušky bude nejlepší provést v prostoru s denním světlem a tak, aby bylo možné přímé porovnání se zdivem Karlova mostu.“ V záznamu z KD č. 20 konaného dne 29.01.2008 byly řešeny základní řemeslné postupy při zdění jako je doba odstraňování klínů a nezbytnost používání vhodných nástrojů na pěstování malty, což svědčí o zjevně nedostatečné profesionální zručnosti a nepřipravenosti. Na KD č.21 byly dohodnuty přípustné míry poškození nových kamenů před osazením. Dne 30.01.2008 bylo dle záznamu z KD č.21 uskutečněno jednání, kde se přítomní odborníci shodli na nemožnosti předání opraveného mostu s bílými pásy na bocích. Na KD č.22 (12.02.2008) se dohodly další podmínky pro zdění parapetního zábradlí, kde je určeno, že pokud se stane, že tloušťky nových a starých na sebe navazujících kamenů si přesně neodpovídají, je zapotřebí přednostně udržet rovný vnitřní líc, případně odchytku dělit mezi vnitřní a vnější v poměru 1/3 a 2/3. Největší přípustná odchyłka podle záznamu je na vnitřním líci 10 mm, celkem 40 mm (pozn. KPP – mělo být čistě matematicky 30). Na hotovém zdivu měly být nesrovnalosti dodatečně kamenicky opracovány. Nepřipravenost obnovy dokládá i tvrzení v záznamu z KD č.22, že se od zahájení prací nedaří podepsat

smlouvu s AVERS, což je dodavatel kamenických prací na Karlově mostě. V záznamu z KD č. 24 (04.03.2008) je uvedeno, že společnost KoKam dodávající kámen na opravu odmítá podepsat smlouvu, protože odmítá převzít odpovědnost za dodávky v požadovaném tempu a v celkovém požadovaném množství. Teprve 18. března 2008 (KD č.26) byly řešeny typy odvodňovačů. Na KD č.27 byla dohodnuta oprava podstavců soch a Ing.arch. O. Šefců vybral z předložených malt podle něho tu s nevhodnějším odstínem a určil patinaci mostu. V záznamu z 08.04.2008 se objevuje zmínka o trhlinách v maltě. Na kontrolním dnu 10.06.2008 byli přítomní seznámeni s výsledky zkoušek konaných v době zpracování DSP na kamenech pocházejících z Karlova či Juditina mostu. Kromě jiných vlastností byla zkoušena i pevnost v tahu. Po diskusi byla přijata zásada, že původní kameny, které by měly sloužit jako podklad pod izolaci musí mít povrchovou pevnost v tahu 1MPa, aby výsledná pevnost izolačního souvrství byla 0,7 MPa, což je hodnota doporučovaná výrobcem izolace Eliminátor. Dne 24.06.2008 bylo opět na KD konstatováno, že dochází ke vzniku trhlin ve spárovací hmotě. V KD č.41 je uvedeno, že SMP CZ provedou ve spolupráci se společností DUOMIS pokusně výplň dilatační spáry mezi podstavcem sochy a zábradlím metylmetakrylátovým tmelem. V pátek 11.07.2008 (viz záznam z KD č.43) bylo provedeno pokusné spárování, což opět dokládá nezvládnutí technologie, když ani takřka po roce není ujasněn postup a musí se dělat přímo na národní kulturní památce pokusy. V záznamu z KD č.45 (29.07.2008) je uvedeno, že se přítomní dohodli na tom, že bude provedena další pokusná dilatační spára, tentokrát s výplní z materiálu Sikaflex, což se také podle následujícího záznamu stalo a bylo rozhodnuto o použití tohoto materiálu na další spáry. Dne 19.8.2008 bylo konstatováno, že Byl vyspárován další úsek zábradlí, tentokrát za důsledného dodržování technologického postupu stanoveného dodavatelem malty. Přesto se v horní části zábradlí opět vytváří vlasové trhlinky. V záznamu z KD č. 49 se hovoří o pokusném úseku malty, kde nebyly dodrženy podmínky dané dodavatelem malty. Podle názoru KPP by však Karlův most neměl sloužit pokusům, ale měla na něm být od počátku prováděna práce prvotřídní kvality.

Ve světle výše uvedených příkladů je nepochybné, že přezdívání parapetních zdí i budování mostovky národní kulturní památky bylo provázeno rozhodováním s podstatným vlivem a dopadem na kulturně historické hodnoty zcela mimo památkovým zákonem stanovený postup při kontrolních dnech v průběhu stavby či lépe řečeno v průběhu zásahů na národní kulturní památce.

5.2 nezákonnost správních aktů prvoinstančního orgánu státní památkové péče

Celou řadu porušení právních předpisů ze strany orgánu státní památkové péče konstatovalo nejen usnesení č.j. MK 654/2010 OPP, ale i protokol z kontrol výkonu státní správy na úseku památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 18.12.2010 a také protokol o kontrole postupu Magistrátu hl. m. Prahy při obnově národní kulturní památky Karlův most. V souladu s názorem ministerstva kultury musí KPP konstatovat, že vzhledem k principu dobré víry ve správnost aktů veřejné moci nemůže trestat za konkrétní povolené práce, i když jsou povahou znehodnocující a v rozporu s předchozím rozhodnutím. Sankcionovat lze jen za práce, které nebyly jednoznačně povoleny.

6. K závěru vyjádření účastníka řízení z 19.03.2010

KPP zdůrazňuje, že nebyl při prováděném řízení ovlivňován ekonomickými nebo politickými motivy, jak by mohlo vyznívat ze znění vyjádření k podkladům od zástupce účastníka řízení.

7. Znehodnocení národní kulturní památky ve vztahu k rozsahu povolení

Z odůvodnění rozhodnutí ministerstva ze dne 07.07.2010 vyplývá názor, že se KPP nezabýval rozsahem prací povolených a těch bez závazného stanoviska či v rozporu s ním. Nebyly přijaty argumenty ohledně nedostatku dobré víry ve správnost a argumentace protiprávním postupem v rozporu s prvotním závazným stanoviskem, ačkoliv to také nebylo zrušeno a platí u něj presumpce správnosti stejně jako u následujících. KPP vychází z názoru, že znehodnocení Karlova mostu je porušením ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona i přes skutečnost, že obnova respektive přezdění parapetních zídek a zásah do mostovky byla v neurčitěm rozsahu orgánem památkové péče povolena. Povolení (souhlasné závazné stanovisko) nelze považovat za obecné povolení všeho, co vlastníka kulturní památky napadne v rámci volně vymezené a schválené činnosti. Oprávnění vlastníka provést na základě závazného stanoviska zamýšlené práce není bezbřehé, je omezeno řadou dalších veřejných a soukromých zájmů a omezuje ho i ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona. Jakkoliv se tedy neustále snaží prezentovat Hlavní město Praha provedené zásahy jako práce provedené v souladu s právním řádem a v dobré víře ve správnost vydaných stanovisek, není tomu tak. Způsob provedení prací byl v rozporu s památkovým zákonem. Nikde není konkrétně povolen způsob rozebírání zdi, zdění, spárořez, opracování kamenů, jejich druh, přesný rozsah výměny kamenů, typ (složení) malty a její vrstvení, způsob opravy poškozených kamenů, kritéria pro vyřazování. Pokud měl vlastník národní kulturní památky možnost libovůle, měl ale stejně respektovat svoji povinnost zabránit znehodnocení národní kulturní památky prvořadého významu nehledě na pochybení orgánu státní památkové péče jeho úřadu či odborné organizace státní památkové péče, které prokázaly kontroly Památkové inspekce.

Když se zaměříme na rozsah povolení obnovy Karlova mostu, byla vydána dvě hlavní závazná stanoviska, a to č.j. 180521/2005 ze dne 17.01.2006 a 446837/2008 ze dne 30.10.2008. Závazné stanovisko z ledna 2006 schválilo práce podle dokumentace zpracované PUDIS, a.s., Nad Vodovodem 2/3258, Praha 10 pod zak.č. 2-9406-0001-02 v 08/2005. Tato dokumentace je nadepsána návrh DSP (dokumentace pro stavební povolení). Na závěr technické zprávy se uvádí, že tato dokumentace byla zpracována před dokončením podrobného diagnostického průzkumu Karlova mostu a výsledky diagnostického průzkumu budou důsledně zapracovány do dalšího stupně PD. Také se uvádí v bodě 2.5, že oprava parapetního zábradlí bude řešena v DZS (dokumentace zhotovení stavby), kdy budou k dispozici výsledky diagnostického průzkumu. Z uvedeného vyplývá, že i podle návrhu DSP měly být vyhotoveny další stupně projektové dokumentace na základě diagnostického průzkumu, tj. realizační dokumentace (2.5). Stejně tak u dutin v mostě (2.4) je odkazováno na další stupně projektu. Schválena byla jen rámcová realizace s předpokladem dalších stupňů projektu, které měly být v souladu s § 14 odst. 7 památkového zákona projednány s odbornou organizací státní památkové péče a měly být schváleny orgánem státní

památkové péče. Vlastník si tedy musel být vědom nedostatečně zpracované dokumentace a absence základních podkladů pro realizaci obnovy národní kulturní památky. Nechránil tak národní kulturní památku prvořadého významu před znehodnocením, když bez schválení důležitých detailů obnovy ponechal na libovůli několika lidí účastnících se kontrolních dnů stavby, a postupoval tak v rozporu s § 9 odst. 1 památkového zákona.

Druhá dokumentace označená jako závazné stanovisko ke změně realizační dokumentace z 30.10.2008 je nazvaná nesmyslně, neboť žádná realizační dokumentace zpracována nebyla, a proto nemohlo být rozhodováno o její změně. V žádosti je uvedena dokonce jako věc realizační dokumentace. Nebyla splněna podmínka předložení aktualizovaného stavebně historického průzkumu (rozhodnutí č.j. MHMP 43934/2004) ani bod 2.5 dokumentace předložené v roce 2005 a schválené na začátku roku následujícího. Uvedené dokládá, že vlastník neplnil nejen rozhodnutí, ale ani postup schválený v dokumentaci, kterou sám předložil. Tím opět nechránil národní kulturní památku před ohrožením a porušil § 9 odst. 1 památkového zákona. V té době mu již bylo nepochybně známo, že dochází ke znehodnocování a poškozování hodnot Karlova mostu a přesto se snažil dosáhnout formálního schválení prováděných zásahů.

Jestliže tedy konkrétní způsob prací nebyl schválen přímo závazným stanoviskem a zároveň tímto svévolně zvoleným způsobem prací došlo ke znehodnocení národní kulturní památky, jedná se o chování contra legem a nelze jej ospravedlnit tím, že bylo obecně rozhodnuto o přezdění parapetních zídek, když nebyl schválen konkrétně a detailně způsob přezdění. Argumentace právy nabytými v dobré víře a presumpcí správnosti rozhodnutí správního orgánu neobstojí, když vlastník neplnil závazné stanovisko a postupoval svévolně u prací, které měly být detailně teprve řešeny, a nastal tak zásah do národní kulturní památky vedoucí k jejímu znehodnocení.

8. Posouzení pochybení Hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy a NPÚ

KPP není oprávněn posuzovat chyby Odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hl. m. Prahy (MHMP-OKP) a NPÚ, neboť k tomu není v rámci tohoto řízení příslušný. Kontrolu obou institucí provedla Památková inspekce, která shledala celou řadu pochybení. Pochybení prvoinstančního orgánu a odborné organizace státní památkové péče nebylo přičítáno k tíži Hlavního města Praha.

9. Zásahy na Karlově mostě ve vztahu k mezinárodně-právním závazkům ČR a mezinárodním dokumentům

Česká republika se čl. 3 odst. 2 Úmluvy o ochraně architektonického dědictví Evropy zavázala k ochraně památek, architektonických souborů a míst prostředky specifickými pro daný stát. Památkový zákon, i když jistě není dokonalý, obsahuje nástroje dostatečné k ochraně Karlova mostu (§ 14 odst. 1, § 10 odst. 1, § 11 odst. 2), avšak tyto nástroje nebyly využity v odpovídající míře v souladu se smyslem a účelem uvedené Úmluvy a památkového zákona, což vyplývá nejen z protokolu Památkové inspekce a rozhodnutí o námitkách proti němu, ale i z rozhodnutí ministerstva kultury č.j. MK 654/2010 OPP.

Podle čl. 9 Mezinárodní charty o zachování a restaurování památek a sídel (Benátky 1964) je restaurování operací, která má podržet výjimečný charakter. Jejím cílem je zachovat a odhalovat estetické a historické hodnoty památky a zakládá se na respektování staré podstaty a autentických dokumentů. Práce prováděné při obnově parapetů a mostovky Karlova mostu nebyly zcela v souladu s hodnotou autenticity Karlova mostu pro používání novodobých materiálů a technik, bez zvládnutého řemeslného zpracování a dostatečného respektu k dochovaným hodnotám. Restaurování ve smyslu Benátské charty nemá shodný význam jako restaurování ve smyslu památkového zákona, zde má restaurování širší smysl jako obnova kulturní památky.

Charta ICOMOS, Viktoriiny vodopády, Zimbabwe, říjen 2003 stanovuje mj., že každý zásah musí pokud možno respektovat koncepci, techniky a historickou hodnotu původního či dřívějších zásahů a zanechat svědectví, která lze v budoucnu rozpoznat (3.12). Při stavební obnově je potřebné v plném rozsahu zajistit vlastnosti materiálů (především nových) a jejich slučitelnost s materiály stávajícími. To musí zahrnovat i dlouhodobé dopady, aby bylo možné vyloučit nežádoucí vedlejší účinky. (3.10) Všude, kde je to možné, je třeba zabránit odstranění nebo změnám historických materiálů nebo význačných rysů architektury (3.14). Provedenými pracemi na mostovce a parapetech Karlova mostu nebyla dle názoru KPP respektována Charta ICOMOS, protože nebyly respektovány historické hodnoty Karlova mostu tím, že nebyly používány tradiční kamenické metody, byl použit z památkového hlediska nevhodný pískovec neodpovídající barevností již použitým druhům a byly používány moderní přístupy bez závažného důvodu a znalosti možných dopadů jejich vlastností (trvale pružné dilatační spáry).

10. Pokračující správní delikt

Ministerstvo kultury vyjádřilo názor, že u jednání vlastníka Karlova mostu se nemůže jednat o trvajících správní delikt, ale o pokračování ve správním deliktu. KPP je tímto názorem jako názorem odvolacího orgánu vázán. Dle názoru odvolacího správního orgánu se v případě poškozování a znehodnocování kulturní památky po delší časové období jedná o pokračování ve správním deliktu. Vymezeno je čtyřmi základními znaky, a to: 1. útoky musí naplňovat stejnou skutkovou podstatu, musí být vedeny jednotným záměrem, musí být provedeny stejným nebo obdobným způsobem a musí být provedeny v blízké souvislosti časové a v předmětu útoku. Odvolací orgán však uvedl pouze obecné teoretické parametry opsané z trestněprávní teorie a svůj názor nepodložil jeho aplikací na konkrétní případ, a posouzení pokračujícího správního deliktu zcela ponechal na úvaze KPP.

Záměr je obecně fakultativním znakem subjektivní stránky trestného činu a váže se k zavinění jako psychickému vztahu fyzické osoby pachatele k protiprávnímu vztahu, který vyvolal. Mezi jednotlivými útoky pokračujícího správního deliktu musí být subjektivní souvislost - záměr. Obligatorním znakem skutkové podstaty správní deliktu právnické osoby zavinění není, odpovědnost právnické osoby je objektivní. Jelikož Hlavní město Praha není fyzickou osobou, KPP nemohl zkoumat její psychický vztah k následkům znehodnocování národní kulturní památky, a s tím spojenou vnitřní vůli pokračovat v jednání v rozporu se zákonem tj. jednotný záměr, který je uveden mezi

čtyřmi základními znaky pokračování ve správním deliktu uvedenými na str. 34 rozhodnutí č.j. MK10039/2010 OPP.

Pokračující správní delikt podle § 35 odst. 2 písm. a) památkového zákona byl spáchán mnoha dílčími útoky specifikovanými výše, a to postupně od zahájení prací na Karlově mostě v srpnu 2007. Tyto útoky naplňovaly stejnou skutkovou podstatu správního deliktu podle § 35 odst. 2 písm. a) památkového zákona. Mezníkem pro ukončení pokračování ve správním deliktu je zahájení správního řízení, pokud nebylo ukončeno dříve. Jak ukazuje „Soupis vad a nedodělků“ k dílčím útokům docházelo i v roce 2010, a tak z toho KPP vyvozuje, že pokračující správní delikt byl ukončen až zahájením správního řízení 21.01.2010. S ohledem na právní názor ministerstva kultury došlo tedy ke stanovení dne ukončení správního deliktu.

11. Poškození hodnot Karlova mostu

Karlův most se sochařskou výzdobou je národní kulturní památkou a zároveň tvoří jednu z nejvýznamnějších součástí městské památkové rezervace, zapsané na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO. Karlův most po staletí plnil a stále plní i mimořádnou úlohu městotvornou a dopravní jako spojnice mezi Malou Stranou a Starým Městem. Zároveň představuje známý a hodnotný prvek významných pražských panoramat. Součástí mostu je rovněž výtvarné řešení věží na obou koncích s unikátní románskou a gotickou sochařskou výzdobou. Most náleží k nejvýznamnějším a nejstarším stavbám svého typu v Evropě. Jedná se o mimořádně hodnotné technické dílo, doklad projekčních, konstrukčních a řemeslných dovedností z období vrcholného středověku i let pozdějších. Navíc získal od období baroka zcela ojedinělou a mimořádnou, sochařskou výzdobou. Mezi klíčové památkové hodnoty Karlova mostu náleží zejména hodnota historicko–architektonická, kterou představuje původní architektonické řešení mostu včetně detailů a řešení konstrukce, které bylo respektováno během všech dosavadních oprav do poloviny 20. století. Kontinuita architektury mostu je jedním ze základních předpokladů jeho architektonické a umělecko-historické hodnoty. Další hodnotu představuje historické, technické a konstrukční řešení včetně jeho detailů.

Provedenými pracemi došlo k narušení historické materiálové autenticity použitím bílé varianty koberžského pískovce, unifikovaným a průmyslovým způsobem přípravy kamenů parapetních zídek, hrubým a výrazným šalírováním, vybočením ploch kamene, nezvládnutým způsobem zdění. Neautenticky a rušivě působí i použití malty, která byla nanášena v silných vrstvách a v řadě případů posloužila jako výplň chybějícího materiálu. K tomu se přidává z památkového hlediska nevhodné vyplnění spár pružnou dilatační hmotou s namačkanými kamínky.

Postup Hlavního města Prahy v rozporu s požadavky na ochranu součásti světového kulturního dědictví nepřímo dokládají i dokumenty World Heritage Committee (WHC). V dokumentu WHC-10/34.COM/7B.Add ze dne 22.06.2010 ze 34. zasedání v Brazílii (<http://whc.unesco.org/document/104453>) je uvedeno, že WHC lituje, že restaurování (obnova) Karlova mostu bylo prováděno bez doporučení týkajícího se vhodného použití materiálů a postupů a také požaduje, aby stát zajistil, že veškeré budoucí práce budou založeny na podrobném posouzení a dokumentaci a budou prováděny kvalifikovanými řemeslníky a restaurátory. V tomto znění byl přijat bod 6 rozhodnutí pod zn. 34.COM

7B.82 a zveřejněn (WHC-10/34.COM/20 ze dne 03.09.2010, Report of the Decisions Adopted By the World Heritage Committee At its 34th session, Brasilia, 2010, <http://whc.unesco.org/document/104960>, str.126).

Znehodnocení Karlova mostu výše uvedenými dílčími útoky není reálně kompletně napraveno. Dílčí nápravu lze provést jen u dilatačních spár, nicméně i v tomto bodě došlo k nezpochybnitelným škodám na hodnotě národní kulturní památky, především na její autenticitě.

12. Uložení sankce

Ustanovení § 35 odst. 2 písm. a) ukládá krajskému úřadu uložit pokutu až do výše 4 mil. Kč právnické osobě, nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, jestliže při výkonu svého podnikání nepečuje o zachování národní kulturní památky, neudržuje ji v dobrém stavu, užívá ji způsobem neodpovídajícím jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě nebo technickému stavu, nechrání ji před ohrožením, poškozením nebo znehodnocením nebo ji znehodnotí nebo zničí

Česká republika se zavázala Úmluvou o ochraně architektonického dědictví Evropy (publ. pod č.73/2000 Sb.m.s.), že zajistí, aby se porušení zákona chránícího architektonické dědictví setkávala s náležitou a přiměřenou odezvou ze strany příslušného úřadu (čl. 9), tj. v našem případě KPP. Výše pokuty za znehodnocení národní kulturní památky Karlův most se sochařskou výzdobou musí být náležitá a přiměřená v souladu s citovaným článkem Úmluvy o ochraně architektonického dědictví Evropy, která je na základě čl. 10 Ústavy ČR součástí českého právního řádu, ale i s § 36 památkového zákona, podle něhož se při stanovení výše pokuty přihlíží zejména k závažnosti a k době trvání protiprávního jednání, ke kulturně politickému významu kulturní památky a k rozsahu hrozící nebo způsobené škody. Národní kulturní památka Karlův most představuje jednu z nejvýznamnějších kulturních památek nejen v rámci České republiky, ale i evropského a světového kulturního dědictví. Nikoliv jen formálně se Karlův most výslovně zmiňuje v dokumentech UNESCO v souvislosti se zapsáním historického jádra Prahy na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO. Karlův most se objevuje nejen jako symbol Prahy, ale jako symbol českého státu a národa, a proto by mu měla být věnována ze všech stran maximální péče a nesmí být vnímán pouze jako stavba, která spojuje dva břehy Vltavy. Karlův most dnes stejně jako v historii tvoří neodmyslitelnou součást pražských panoramat, je zobrazen na bankovkách, mincích, pohlednicích a propagačních materiálech, slouží jako jeden z magnetů turistického průmyslu. Obnova už jen na základě významu Karlova mostu měla být vzorovým příkladem památkové péče při péči o kulturní památky v celé republice, nikoliv negativním příkladem, jak se tomu stalo v případě obnovy parapetů. Význam Karlova mostu je tak velký, že na pohled zřejmá pochybení při jeho obnově mají vliv na špatné vnímání nejen systému památkové péče a státní správy vůbec, ale také u vlastníků méně významných kulturních památek mohou zapříčinit pocit nespravedlnosti, nerovnosti a odpor proti oprávněným požadavkům památkové péče na ochranu dochovaných hodnot s odkazem na postupy použité Hlavním městem Praha při obnově Karlova mostu. Doba trvání správního deliktu je o to závažnější, že došlo sice k dílčím zlepšením, nicméně po celou dobu docházelo i přes výtky z řad odborníků i veřejnosti k pokračování v protiprávním jednání, kterým se postupně ubíralo z již výše

uvedených hodnot národní kulturní památky. S ohledem na význam Karlova mostu je takové dlouhodobé a svévolné jednání mimořádně závažné, a podle názoru KPP musí být uložen v rámci zákonného rozpětí tomu přiměřený trest, který musí plnit i preventivní funkci. Pokud se týká rozsahu hrozící a způsobené škody, KPP konstatuje, že provedené práce narušily materiální podstatu Karlova mostu. Škodu lze rozdělit do dvou rovin. První materiální nelze prakticky vyčíslit v penězích, když neuvažujeme o nákladech na úpravy či „opravu opravy“, která však nemůže reálně napravit zdaleka vše (jako je např. odsekání patních kamenů). Způsobená materiální škoda spočívá také v odstraňování zchovalých kamenů, poškozování kamenů při práci a manipulaci s nimi (např. urážené rohy, praskání kvůli špatné dilataci). Hrozící materiální škodu KPP spatřuje především v nefunkční dilataci parapetů, když už po krátké době se projevují trhliny v maltě a kamenech, a v prasklinách a dalších narušeních povrchů kamenů. V druhé nemateriální rovině spočívá škoda v narušení vnímání Karlova mostu jako autentického dokladu architektonického řešení, řemeslné zručnosti našich předků, jako vrcholného technického díla doby vzniku i dokladu umu při opravách především po poškozeních způsobených povodněmi. Tato škoda vznikla provedením nerespektováním dochované šíře spárování, nedodržením spárořezu, rezignací na ruční práci, použitím světle šedé varianty kocbeřského pískovce a následně provedenou patinací nově vkládaných kamenů. Výše pokuty byla na základě uvedeného stanovena ve výši 950 000,- Kč tj. mírně pod 1/4 památkovým zákonem stanovené sazby. Tato výše byla stanovena s ohledem na názor odvolacího orgánu vzhledem k zasažení jen horní části Karlova mostu v rozsahu parapetních zídek, ale zároveň s vědomím negativního dopadu nezdařené obnovy na autenticitu Karlova mostu, jehož národní význam je dle názoru KPP nesporný. Národní kulturní památka Karlův most respektive její parapety byly opraveny (přezděny) po řemeslné stránce značně problematicky, bez respektu k řemeslné tradici českého národa, nekvalita prací má odezvu v široké laické i odborné veřejnosti a je jedním z případů s negativním vlivem na výkon památkové péče v celé České republice, když vlastníci kulturních památek mají velmi negativní příklad nakládání s jednou z nejvýznamnějších památek. Přítěžující okolností je také zjevná nepřipravenost obnovy a z toho vyplývající řešení významných problémů přímo na Karlově mostě při provádění prací, a to v rozporu s mechanismy stanovenými památkovým zákonem. Vyšší pokutě brání skutečnost, že jakkoliv je znehodnocení napravitelné jen velmi obtížně a reálně nevratné, přezdění parapetních zídek znehodnotilo jen část národní kulturní památky. Vzhledem k zúžení rozsahu útoků, za které je účastník řízení postihován a vzhledem k tomu, že není ukládána sankce za práce na hydroizolaci v souladu s názorem ministerstva kultury, nebyla odůvodnitelná úroveň pokuty nejen nad 3/4 zákonem stanovené sazby a ani nad 1/4 s přihlédnutím k rozsahu betonářských a dalších prací při zhotovování hydroizolace. Nižší pokutu nebylo možno uložit s ohledem na kulturně historický a společenský význam Karlova mostu, závažnost následků, způsobenou a hrozící škodu a mezinárodněprávní závazek České republiky uvedený v Úmluvě o ochraně architektonického dědictví Evropy. Pokuta nebyla stanovena níže také z toho důvodu, že prokázané špatně provedené přezdění parapetních zídek významně narušuje vnímání a autenticitu národní kulturní památky. Nižší pokuta by nepředstavovala s ohledem na maximální zákonem přípustnou sazbu náležitou a přiměřenou odezvu ze strany KPP jako příslušného úřadu pro ochranu kulturního a architektonického dědictví Evropy, mezi které Karlův most se sochařskou výzdobou jako národní kulturní památka,

součást světového kulturního dědictví a zároveň součást pražské památkové rezervace a současně významný symbol a ikonická památka českého státu, nepochybně a právem patřil a jak KPP věří, i přes jisté prokázané znehodnocení patřit po další staletí bude. Při ukládání pokuty byl brán v úvahu i fakt, že v roce 2009 se kvalita prací relativně zvýšila a jednotlivé útoky neměly takový dopad jako v předchozím období.

Pokutu nelze dle § 36 památkového zákona uložit podle procent zasažené hmoty mostu, a proto KPP při ukládání pokuty zohlednil všeobecně uznávaný a nezpochybnitelný význam Karlova mostu a s ohledem na tuto skutečnost stanovil výši pokuty. Pokuta je přiměřená i vzhledem k majetkovým poměrům účastníka řízení i vzhledem k rozpočtu celé etapy rekonstrukce parapetních zídek, mostovky a osvětlení.

Jelikož znehodnocování národní kulturní památky přesáhlo do účinnosti nové úpravy pokut za správní delikty podle § 35 odst. 2 písm. a) památkového zákona, přičemž skutková podstata správního deliktu zůstala stejná, KPP proto ukládal pokutu v rámci sazby do 4 mil. Kč zavedené zákonem č. 307/2008 Sb. s účinností ke dni 21.08.2008, přičemž lhůta uvedená v § 37 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů byla dodržena, protože neuplynul rok zahájení správního řízení.

K namítanému zániku trestnosti KPP konstatuje, že podle jeho názoru nedošlo k zániku trestnosti, neboť dosud neuplynuly lhůty stanovené památkovým zákonem v § 37. V případě, že by ministerstvo kultury přistoupilo na argumentaci účastníka řízení, nepochybně by řízení zastavilo samo podle § 90 odst. 4 správního řádu.

13. Náhrada nákladů řízení

KPP uložil povinnost nahradit náklady řízení celkovou paušální částkou ve výši 2 500,- Kč v souladu s § 79 odst. 5 správního řádu a dle § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, protože Hlavní město Praha vyvolalo řízení porušením své právní povinnosti stanovené v § 9 odst. 1 památkového zákona. Jelikož byly zpracovávány dva znalecké posudky, podle § 6 odst. 2 vyhlášky č. 520/2005 Sb. se základní paušální částka 1 000,- Kč zvyšuje o dvakrát 1 500,- Kč na celkové 4 000,- Kč.

14. Závěr

KPP shromáždil dostatek podkladů, aby rozhodl podle § 35 odst. 2 písm. a) a § 36 památkového zákona tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Výše pokuty odpovídá okolnostem případu, rozsahu a závažnosti provedených negativních zásahů na jedné z nejvýznamnějších národních kulturních památek České republiky.

Obsah odůvodnění:

1. Průběh řízení.....	3
1.1 Pověření.....	3
1.2 Zahájení řízení	3
1.3 Předložení mandátních smluv	5
1.4 Vyjádření Národního památkového ústavu, ústředního pracoviště	6
1.5 Zaslání dokumentů Magistrátem	8
1.6 Vyjádření Magistrátu hl.m. Prahy	9
1.7 Ohledání věci	9
1.8 Ustanovení znalce prof. Siegla.....	13
1.9 Oprávnění k zastupování	14
1.10 Možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, nahlížení do spisu	15
1.11 vydání rozhodnutí.....	15
1.12 odvolání.....	15
1.13 rozhodnutí ministerstva kultury.....	16
1.14 další podklady	16
1.16 Podnět k atrakci.....	18
1.17 Opětovná možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, nahlížení do spisu	18
1.18. Posudek PhDr. Eliáše	18
1.19 Vyjádření účastníka řízení	21
2. národní kulturní památka Karlův most se sochařskou výzdobou	21
3. správní delikt.....	22
K jednotlivým bodům zahájení řízení	
1. Strojové zpracovávání kamenných bloků	23
2. provedení prací bez respektu k tradičním technikám kamenického řemesla	23
3. demontáž kamenného zábradlí za poškozování kamenných bloků	24
4. vyřazovalo autentické kamenné bloky v dobrém stavu	24
5. kamenné bloky nesrovnalo v lícové ploše	25
6. sesazovalo a spárovalo kamenné zábradlí takovým způsobem, že vznikly rozsáhlé maltové výtoky	25
7. použilo různě barevnou a hrubou maltu vysoké pevnosti.....	26
8. provedlo dilatační spáry, které se velmi negativně pohledově uplatňují,	27
9. nechalo vyznačit na nových kamenech neopodstatněné novodobé značky,	28
10. provedlo zcela nové úpravy autentických kamenných kvádrů	28
11. použilo kocbeřský pískovec.....	28
12. nedodrželo šířku dochovaného spárování	29
13. původní kamenné kvádry nevracelo na původní místo	30
14. neprovádělo kamenické opravy a očištění původních kamenů	30
15. zakracovalo autentické kvádry madla	30
16. nové bloky nechalo zhotovit v rozměrech, které ne vždy odpovídají původním kamenům	30
17. hrubě narušilo kamenorez.....	31
19. mostovku zhotovilo bez použití tradičních materiálů	31
20. pro doplnění chybějící dlažby použilo dosud na mostě nepoužitou žulu	31
4. K připomínkám vzneseným v průběhu řízení účastníkem řízení:	31
5. Okolnosti provádění prací na Karlově mostě.....	39
5.1 Nepřipravenost obnovy	39
5.2 nezákonnost správních aktů.....	41
6. K závěru vyjádření účastníka řízení z 19.03.2010.....	42
7. Znehodnocení národní kulturní památky ve vztahu k rozsahu povolení.....	42
8. Posouzení pochybení Hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy a NPÚ	43
9. Zásahy na Karlově mostě ve vztahu k mezinárodně-právním závazkům ČR a mezinárodním dokumentům	43
10. Pokračující správní delikt	44
11. Poškození hodnot Karlova mostu.....	45
12. Uložení sankce.....	46
13. Náhrada nákladů řízení	48
14. Závěr	48

POUČENÍ

V souladu s § 83 odst. 1 a § 86 správního řádu lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to prostřednictvím Odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Krajského úřadu Plzeňského kraje k Ministerstvu kultury ČR. Odvolání musí mít náležitosti stanovené v § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád. Odvolání musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřipustné.

Podle § 82 odst. 4 správního řádu se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.

Pokud toto rozhodnutí nebylo možno doručit a bylo uloženo (§ 23 správního řádu) a adresát si jej ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo k vyzvednutí připraveno, nevyzvedl, považuje se za doručené posledním dnem této lhůty (§ 24 odst. 1 správního řádu).

otisk úředního razítka

Ing. Alena Svobodová
vedoucí odboru

Rozdělovník

- JUDr. Karel Muzikář, LL.M. (C.J.), advokát, WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář, Křižovnické nám. 193/2, 110 00 Praha 1
- vlastní